



VI. NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA SOKOLSKÝCH OCHOTNICKÝCH DIVADEL



BOSKOVICE • LÁZNĚ TOUŠEŇ • 2009



VI.

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA
SOKOLSKÝCH
OCHOTNICKÝCH
DIVADEL

BOSKOVICE

3. – 5. dubna 2009

LÁZNĚ TOUŠEŇ

25. – 26. dubna 2009

23. – 24. května 2009

Slovo úvodem

Národní přehlídky sokolských ochotnických divadel navazují na dlouholeté sokolské kulturní tradice. Věřím, že letošní ročník přispěje k dalšímu rozvoji nejdůležitější části kulturního života sokolských jednot, a to i v době, kdy především ekonomické podmínky činnosti spolků příliš nepřejí.

Při přípravě úvodního slova k letošnímu setkání sokolských divadelníků jsem hledal inspiraci v literatuře o ochotnickém divadle. A narazil jsem na příspěvek Jany Soprové ve Zpravodaji Jiráskova Hronova 2008, č. 4, který plně vyjadřuje i můj vztah k této více než záslužné činnosti a je i její neformální oslavou:

„Možná mi dáte za pravdu, že co Čech, to amatérský herec. Za léta jsem zjistila, že mluvím-li u nás s kýmkoli, každý má v zásuvce dětství, byť někde pod nánosy prachu, ukrytý zážitek, kdy stanul na prknech znamenajících svět. Každý zažil alespoň jednou to šimrání kolem žaludku, zpocené čelo ať už na školní akademii nebo na prknech sálku venkovské hospody. A to je pocit, který se nezapomíná. Přesto, že většinu z nás časem převálcuje skepse, ten iniciační divadelní zážitek v každém zůstává. Akorát, že jej někteří zasunou příliš hluboko – a tím se připravují o... O co vlastně? O obyčejnou radost z tvořivosti, z dobrodružství objevování, vzájemného souznění s nejrůznějšími blázny, kteří to nevzdali. Naštěstí jsou stále lidé, kteří občas vstoupí do jiného světa, zapomenou na každodenní stres a jen tak se věnují divadlu. Proto vzdávám chválu obrozenectví nadšenců a také bláznovství jako takovému.“

Jsem rád, že takoví nadšenci a „blázni“ se najdou i v sokolských řadách a že vzdělavatelský sbor ČOS může dnes i v rámci omezených prostředků jejich činnost podporovat.

Při návštěvách sokolských divadelních přehlídek si i já vybavuji ono šimrání a zpocené čelo z dob mých nesmělých pokusů na divadelních prknech ve školních letech. O to více přeji všem vystupujícím té letošní přehlídce v Boskovicích i Lázních Toušeni nadšené publikum a návštěvníkům dlouho přetrvávající zážitek. Proto se rád opět přijedu podívat.

Doc. RNDr. Zdeněk Mička, CSc.,
první náměstek vzdělavatele České obce sokolské,
člen předsednictva výboru České obce sokolské

VI. NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA SOKOLSKÝCH OCHOTNICKÝCH DIVADEL 2009

Divadelní soubory Tělocvičných jednot SOKOL
V BOSKOVICÍCH

Boskovice

Dalešice

Kyjovice

Lesonice

Litovel

Podivín

V LÁZNÍCH TOUŠENI

Benátky n/J

Česká Skalice

Choceň

Chrast u Chrudimi

Lány

Lázně Toušeň

Předměřice n/L

Pyšely

Rokycany

Slatiňany

—

Pořadatelé

ČESKÁ OBEC SOKOLSKÁ

Vzdělavatelský sbor ČOS

Kulturní komise vzdělavatelského sboru ČOS

Tělocvičná jednota SOKOL Boskovice

Tělocvičná jednota SOKOL Lázně Toušeň

Město Boskovice

Městys Lázně Toušeň

Organizátoři

VI. Národní přehlídky sokolských ochotnických divadel Boskovice – Lázně Toušeň 2009

Čestné předsednictvo přehlídky

Ing. Jiří Sobota, *vzdělavatel České obce sokolské*

Doc. RNDr. Zdeněk Mička, CSc., *první náměstek
vzdělavatele České obce sokolské*

PhDr. Zdeněk Bartůněk, *předseda kulturní komise
vzdělavatelského sboru České obce sokolské,
starosta župy Podbělohorské*

Arm. gen. v. v., Ing. Tomáš Sedláček, *čestný předseda
České obce legionářské, čestný starosta T. J. SOKOL
Lázně Toušeň*

Organizační výbor

RNDr. Jan Králík, CSc., *hlavní organizátor přehlídky*

Doc. PhDr. Květoslava Volková, CSc., *jednatelka
vzdělavatelského sboru České obce sokolské*

Alena Štefanová, *tajemnice kulturní komise
vzdělavatelského sboru České obce sokolské*

Ing. Karel Malach, *pověřený organizátor přehlídky*

Mgr. Anna Müllerová, *pověřená organizátorka přehlídky*

Lektorský sbor

Luboš Šterc, *dramaturg, předseda lektorského sboru*

PhDr. Libuše Limanová, *divadelní teoretička*

Karel Semerád, *režisér, zástupce NIPOS ARTAMA*

Bohumil Gondík, *člen kulturní komise vzdělavatelského
sboru České obce sokolské*

Záštitu přijali

Ing. Jaroslav Dohnálek, *starosta Boskovic*

Ludmila Svobodová, *starostka Lázní Toušeně*

Výtvarník plakátu

MgA. Josef Jelínek, *výtvarník Státní opery Praha*

Skladatel znělky

Hudební skladatel Mířa Denčev

Odborný dozor

NIPOS – ARTAMA

Finanční podpora

Ministerstvo kultury České republiky

Program přehlídky na Moravě

V sokolovně
v Boskovicích



pátek 3. dubna 2009

19.00 **Boskovice**

Gabriel Chevallier – Petr Markov

Zvonokosy

sobota 4. dubna 2009

10.00 **Podivín**

Anton Pavlovič Čechov

Racek

13.00 **Dalešice**

Zdeněk Kozák

O Bedřišce a Kajetánovi

aneb Jede, jede poštovský panáček

16.00 **Litovel**

Michal Schmalz

Už tu byla?

20.00 **Lesonice**

Norman Robbins

Hrobka s vyhlídkou

neděle 5. dubna 2009

10.00 **Kyjovice**

Wolfgang Hildesheimer

Dobývání princezny Turandot

Program přehlídky v Čechách

V sokolovně
v Lázních
Toušeni



sobota 25. dubna 2009

10.30 **Rokycany**

Marika Monhartová

Začarováný les

14.00 **Slatiňany**

Viktorie Hradská

Commedia finita

19.00 **Choceň**

Jiří Janků – Petr Svojtka

Prokletí rodu Baskervillů

aneb Pozor, zlý pes!

neděle 26. dubna 2009

10.00 **Benátky nad Jizerou**

Jan Tichý

Někde jinde

aneb Jak to bylo

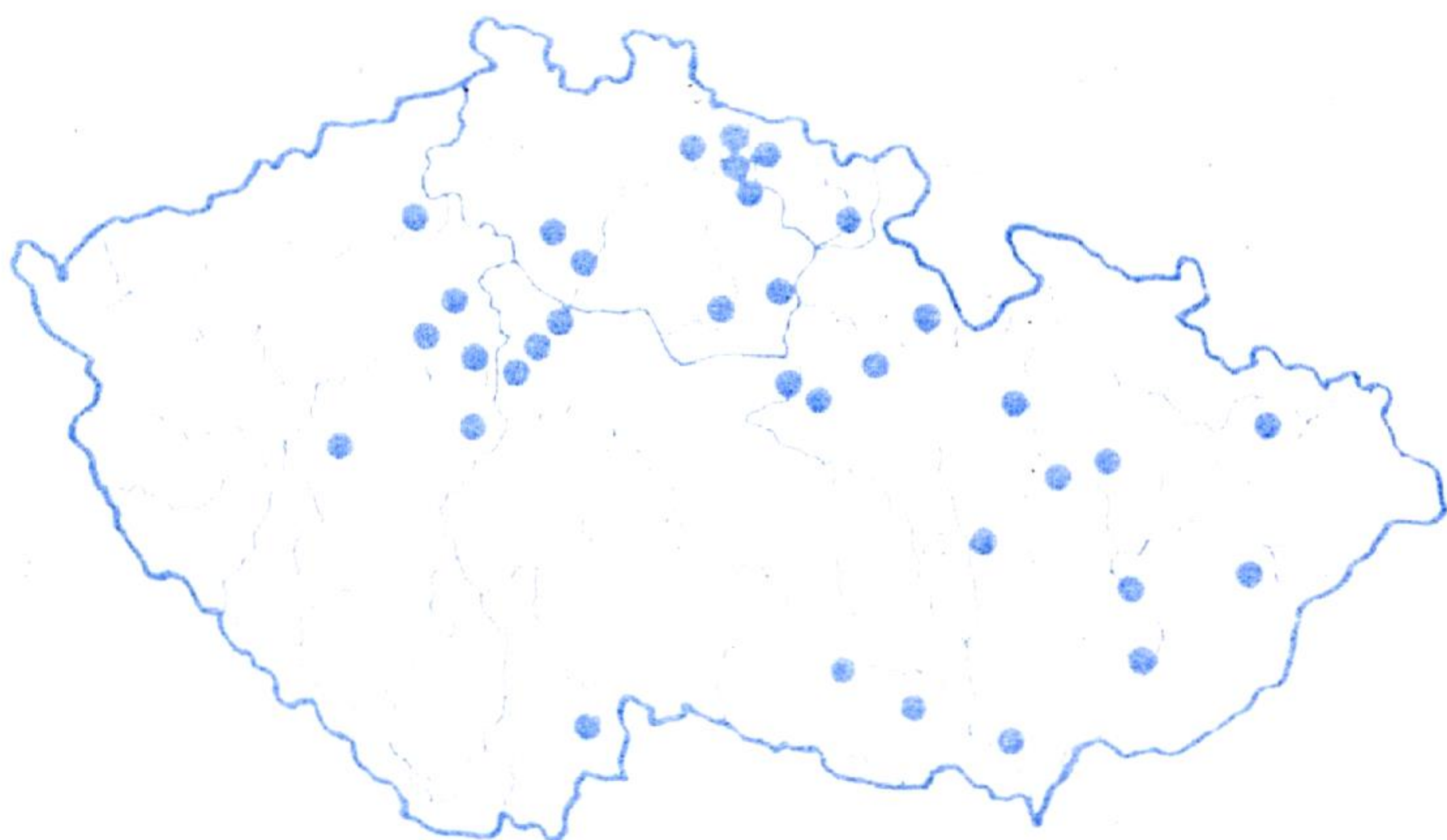
s Rusalkou a Norbertem

15.00 **Česká Skalice**

Helena Lisická

– Josef Miroslav Bourek

Ženich pro čertici



Sokolské divadelní soubory, zúčastněné na Národních přehlídkách sokolských ochotnických divadel v letech 2000–2009

sobota 23. května 2009

- | | |
|-------|--|
| 10.00 | Lázně Toušeň
<i>Carlo Gozzi: Král jelenem</i> |
| 14.00 | Lány
<i>Karel Pleiner – Mirek Píša</i>
S úsměvem jde všechno líp |
| 19.30 | Pyšely
<i>Carlo Goldoni: Náměstíčko</i> |

neděle 24. května 2009

- | | |
|-------|--|
| 10.30 | Chrast u Chrudimi
<i>Josef Lada</i>
O statečné Máně |
| 15.00 | Předměřice nad Labem
<i>Radoslav Lošťák</i>
Poněkud ztracená princezna |

Pátek 3. dubna 2009 / 19.00 – 22.00

v sokolovně v Boskovicích

Ochotnické divadlo

T.J. SOKOL **Boskovice**



Gabriel Chevallier – Petr Markov

(překlad Jaroslav Zaorálek)

Zvonokosy



Muzikál na motivy románu Clochemerle

Eulálie Čubíková,

zakyslá stará panna . Vladimír Petrů

Judita Čuprová, *krásná majitelka Beaujolaiského*

bazaru Magdaléna Marková

Jarmila Macarátová,

hostinská Hana Bílková

Adelajda z Kratihájů, *baronka na kolečkovém*

křesle Zoja Malachová

Růženka Baráčková, *dívka*

z Mariánské družiny . Eva Bílková

Inocenc Kulíšek, *učitel a tajemník obecní rady*

. Jaroslav Vodák

Bartoloměj Pěšinka, *starosta Zvonokos*

. Otto Chromý

Lorenc Pořízek, *oficiál a svědce místních žen*

. Pavel Kleveta

Ferda Čupr, *Juditin důvěřivý manžel*
 Miroslav Pupík
 Evžen Bzikavka, *obchodník s velocipédy*
 Pavel Fabiánek
 Lenka Bzikavková, *Evženova svárlivá žena*
 Eva Starová
 Severín Calaba, *farář* . . . Milan Kejík
 Oskar Hronec z Košťálova,
barončin zet' Jiří Sedláček
 Cizrníková, *drbna* Věra Petrů
 Mrňouchová, *drbna* Marie Horníčková
 Drahobejlová, *drbna* . . . Dagmar Koudelková
 Zejezobová, *drbna* Rula Machačová
 Zvonimír Putna,
starousedlík Milan Srnec
 Bandur, *starousedlík* . . . Vojtěch Různar
 Sakumpak, *notář* Vojtěch Kopečný
 Famfule, *lékárník* Oldřich Černý
 Hnilička, *obecní radní* . . Jan Nádvorník
 Duplikát, *bývalý ministr* . Karel Malach st.
 Cajdrnoha,
kapitán vojáků Jiří Klimek
 Vincek, *obecní blázen, který to jediný*
doopravdy odskákal Miroslav Konečný
 Standa Botička, *voják, který přivedl Růženku*
do jiného stavu Martin Machálek
 / Petr Sedláček
 Bohdan Macarát, *Jarmilin žárlivý manžel*
 Ivo Krejčíř
 Franta, *cyklista* Ondřej Štefaňák
 Pepík, *cyklista* Radim Dvořák

Jindra, *cyklista* Matěj Vymazal
 Voják I Miloš Sedláček
 Voják II Jan Nádvorník
 Voják III Jan Komárek
 Voják IV Tomáš Pitner
 Společnice paní baronky Rula Machačová
 Líza, *služebná paní baronky*
 Lenka Janíková
 Róza, *služebná paní baronky*
 Dagmar Koudelková

Mariánská družina

Bára Poláková, Kristýna Korcová, Anna Šušmáková,
 Kristýna Machálková, Veronika Lahodová, Dagmar
 Novotná, Daniela Krahulcová

Divadelní sbor

Lenka Bělehrádková, Alena Buchalová, Marie
 Dobšíková, Marie Dvořáková, Dagmar Koudelková,
 Jitka Kučírková, Dana Langerová, Jarmila Mazalová,
 Anna Mühlhanselová, Jarmila Nováčková, Jarmila
 Procházková, Anna Reiblová, Jarmila Různarová,
 Jaroslav Henek, Vojtěch Různar, Milan Srnec, Josef
 Zemánek

Orchestr řídí Petr Křivinka

Členové orchestru

Sergej Golubkov, Jiří Mílek, Radek Štěrbá, Jiří Dostál,
 Milan Váša, Petr Prosser

Hudební aranžmá Miloslav Janča, na realizaci
 spolupracovali Zdeněk Jindra a Jaroslav Martinásek

Sólové zpěvy řídí Alois Čada, sbory řídí Alois Čada,
Petr Křivinka, Pavel Kleveta a Tomáš Pléha

Technika

Roman Nahálka, Josef Přikryl, Karel Stara, Miroslav
Malach, Pavel Fabiánek, Milan Kejík, Miroslav Pupík,
Pavel Kleveta, Ondřej Štefaňák, Vojtěch Kopečný,
Oldřich Černý, Jan Nádvorník, Jiří Klimek, Miloš
Sedláček, Radim Dvořák, Matěj Vymazal, Jan Komárek,
Tomáš Pitner, Igor Láník, Pavel Vlach, Milan Srnec

Hudba

Jindřich Brabec

Scéna

Zuzana Pitnerová

Jan Celta st., Jan Celta ml.

Světla

Igor Láník ml.

Zvuk a efekty

Pavel Vlach

Masky

Zuzana Pitnerová, Iva Janásová,
Ivana Láníková

Kostýmy

Zuzana Pitnerová, Jitka Machálková,
Alena Novotná, Eva Starová

Text sledují

Ida Ošlejšková, Eliška Pokorná

Umělecký vedoucí

Pavel Kleveta

Režie textu

Jitka Machálková

Režie

Miroslav Konečný

Premiéra 1. května 2008 v sokolovně v Boskovicích

*Toto divadelní představení mohlo být realizováno pouze se
sponzorskou pomocí města Boskovice, firmy PEMIKO a
rodiny Mensdorff-Pouilly a dalších šestatřiceti sponzorů*

Tři soubory v Boskovicích

Od začátku roku 2008 působí v T.J. SOKOL Boskovice tři divadelní soubory. K souboru *NABOSO* (Na boskovické sokolovně), který se představil na předchozích dvou přehlídkách, přibýly nově *Ochotnické divadlo* Mirka Konečného, které letos hraje *Zvonokosy*, a *Ochotnické divadlo Boskovice*, které se věnuje převážně konverzačním komediím. Oba soubory vznikly z občanského sdružení Ochotnické divadlo Boskovice, které sami členové zrušili a přešli do SOKOLA, kde se vyprofilovali do dvou souborů. Inscenace muzikálu *Zvonokosy* bude reprezentovat T. J. SOKOL Boskovice také na festivalu Poláčkovo léto 2009 v Rychnově nad Kněžnou.

Ing. Karel Malach

Ochotnické divadlo Boskovice

Dne 17. října 1977 – po desetileté přestávce – se sešla skupina lidí, kteří chtěli pokračovat v tradici ochotnického divadla v Boskovicích. Iniciátorem byl Miroslav Konečný. Pod hlavičkou *Ochotnického divadla Boskovice* následovala tato divadelní představení:

1978 *Nebe na zemi* (7×), *Ztracený ráj* (4×), 1979 *Tajemný doktor OX* (10×), *Pohádka o Honzovi a princezně Zlatovlásce* (2×), 1980 *Případ Adam a Eva* (5×), *Než se zvedne opona* (4×), *O princezně Žofince a draku Dynamitovi* (4×), 1981 *Křeslo pro vraha* (6×), 1982 *Sůl nad zlato* (13×), *Podskalák* (6×), 1983 *Slaměný klobouk* (8×), *Lucerna* (9×), 1984 *O Honzovi a víle Verunce* (12×), *Maškaráda za plotem* (4×), 1985 *Večer jednoaktovek* (1×), *Fidlovačka* (1×), 1986 *I chytrák se spálí* (1×), 1987 *Charleyova teta* (12×), *Dalskabáty, hříšná ves* (14×), 1989 *Nejkrásnější válka* (8×), 1990 *Kabaret* (8×), 1992 *Lumpacivagabundus* (6×), 1995 *Zapeklitá komedie* (5×), 1996 *Výtečníci* (8×), *Jezinky a bezinky* (1×), 1999 *Na tý louce zelený* (6×), 2001 *Hrátky s čertem* (5×), 2004 *Dědeček* (8×), 2006 *Blbec k večeři* (7×), *Vrány* (7×), 2007 *Velká zebra* (hraje se), 2008 *Zvokonosy* (hrají se).

Jaroslav Parma, Miroslav Konečný, Lenka Janíková

Sobota 4. dubna 2009 / 10.00 – 11.30

v sokolovně v Boskovicích

Divadelní soubor Podiva

T.J. SOKOL **Podivín**



Anton Pavlovič Čechov
(překlad Leoš Suchařípa)



Racek

Tragikomedie o čtyřech dějstvích

Irina Arkadinová, *provdaná Treplevová,*

herečka Milena Malá

Konstantin Treplev, *její syn* . Ondřej Harnušek

Petr Sorin, *její bratr* Jan Kadlec

Nina Zarečná, *dcera bohatého statkáře*

. Pavlína Němcová

Ilja Šamrajev, *Sorinův správce*

. Václav Vaněk

Pavlína, *jeho žena* Vlasta Machovská

Máša, *její dcera* Anna Poňuchálková

Boris Trigorin, *spisovatel* . . Miroslav Ustohal ml.

Jevgenij Dorn, *lékař* Vladislav Malý

Semjon Medvěděnko, *učitel* Jiří Kříž

Jakov Jindřich Vlašic

Hudba	Sergej Rachmaninov
Scéna a kostýmy	Tomáš Janda
Text sleduje	Erna Ustohalová
Režie	Miroslav Ustohal

Premiéra 14. března 2009 v Besedním domě v Podivíně

—

Trigorin: ...námět na krátkou povídku: na břehu jezera žije od dětství mladá dívka, taková jako jste vy, má ráda jezero jako racek. Ale náhodou se objeví člověk, spatří ji, a nemaje nic jiného na práci přivede ji do záhuby, jako tady toho racka...

—

Čechovův Racek

– jedna z nejslavnějších tragikomedií ruského klasika Antona Pavloviče Čechova (1860–1904) o nenaplněných touhách. Herečka Irina Arkadinová tráví prázdniny na statku svého bratra a její syn Konstantin se tu pokouší realizovat svoji divadelní hru. Do hlavní role obsadí Ninu Zarečnou. Nina touží po herecké dráze a zamiluje se do úspěšného spisovatele Trigorina... Osudy postav se točí v kruzích uměleckých ambicí a neopětovaných citů. Ta miluje toho, ten miluje onu... Čechov tvrdí, že všechny hry jsou komedie. A opravdu, jeho pohled na člověka vždycky vyjadřuje úsměvné zjištění, že život nemusí být vždycky tragický...

Úvaha režiséra

Ochotnické divadlo v Podivíně má dlouholetou tradici. První písemná zmínka je již z roku 1868. Programy a fotografie z divadelních her divadelního souboru před námi jsou z let 1925–1969. V roce 1976 jsem se skupinou mladých divadelních nadšenců založil soubor, který pracuje dodnes. Působili jsme pod městským kulturním zařízením. Od roku 1990 jsme součástí T. J. SOKOL v Podivíně.

Proč Racek?

O jednom nedělním odpoledni jsem zaslechl v rádiu hlasatele, jak oznamuje, že bude uvedena nejúspěšnější rozhlasová hra roku Čechovův *Racek*. A byl opravdu mimořádný zážitek, tuto hru poslouchat.

Racek mě zaujal natolik, že dramaturgický výběr hry na novou sezonu pro náš soubor byl jasný. Navíc, text jsem měl připraven – už 20 let. Ano, před dvaceti lety jsem chtěl tuto hru nastudovat, ale zjistil jsem, že nemám k tomu vhodné obsazení. Tehdy byl náš soubor poměrně mladý, kolem 30-ti let. Dnešní soubor dozrál do věku, kdy má na osoby adekvátní obsazení. Mohl zapojit jak starší, tak i nové mladé ochotníky.

Ve své historii soubor úspěšně uvedl hry různých žánrů – pohádky *Jak se kradou princezny*, komedie *Milenci z kiosku*, muzikály *Divotvorný hrnec* i drama např. *Krysař*, hry historické *Tvrdohlavá žena* i současné *Generálka*.

Po dvou sezonách, kdy jsme uváděli komediální žánr *Pamfil a spol.* a *Velice podivuhodný příběh ctnostné ženy z Efezu*, je výběr *Racka* z oblasti vážnějších her, které určitě stojí zato nastudovat.

Miroslav Ustohal
vedoucí a režisér souboru

Sobota 4. dubna 2009 / 13.00 – 14.30

v sokolovně v Boskovicích

Divadlo v Dalešicích

T.J. SOKOL Dalešice



Zdeněk Kozák

O Bedřišce a Kajetánovi

aneb

Jede, jede poštovský panáček

Hudební pohádková komedie

pro děti od 8 do 88 let

Král Panovec Náruživý Tereza Zadražilová

Královna Kopřivka Přenáramná

. Gabriela Plíšková

Princezna Bedřiška,

jejich dcera Markéta Kovářová

Mamzel Vědunka Moudrá, *princeznina důvěrnice*

a mluvčí Barbora Bazalová

Kajetán Perníček, *postilión a zároveň*

čerstvý poštmistr Josef Potůček, ml.

Lidmila Tumpachová,

kořenářka Sára Mašíčková

Cecílie Kabelková, *vdova* Kristýna Bazalová

Cílinka, *její dcera* Marta Kovářová

Hexnšus Zlolajný, *zlý čaroděj a vládce*

Říše Temného temna . Aneta Zadražilová

Perníková ježibaba Magdaléna Potůčková

Berta, *loupežník* Jakub Kovář

Poberta, *loupežník*. Štěpán Kovář

Vikomt Hyacint ze Špulky . Jiří Čtvrtníček

Princ Vrkoč z Pejru Veronika Jasinecká

Franc, *lokaj* Nikola Chládková

Kobylka Hapajda Barbora Bazalová

Hudba

PhDr. František Malý

Návrhy kostýmů a scény Bc. Barbora Potůčková

Kostýmy Martina Ondráčková

Technické zázemí + kulisy

Petr Špaček, Luboš Bazala,

Marie Bazalová, RNDr. Josef Potůček

Pomocná režie Mgr. Věra Špačková

Režie Magda Potůčková

Premiéra 20. prosince 2008 v sokolovně v Dalešicích

—

Dětské divadlo v Dalešicích

Naše T.J. SOKOL Dalešice byla založena v roce 1995. Téhož roku jsme poprvé sestavili s pěti- až dvanáctiletými dětmi první vánoční besídku. Byla to klasická besídka s básničkami, písničkami a malými tanečky. Rok od roku se besídka

vylepšovala. Říkanky, básničky, písničky a hudební vystoupení jsme začali doplňovat i minipohádkami.

První byla v roce 1999 *O dvanácti měsíčkách*, ke které jsme si sami napsali scénář. Představení mělo velký úspěch a tak vlastně byla založena vánoční premiérová tradice divadelních pohádek.

S věkem dětí rostla i jejich chuť hrát. Pohádky byly stále náročnější jak na výpravu, tak na herecké výkony. Pokaždé to byla pohádka bohatá na písničky, protože máme v souboru dostatek velmi dobrých zpěváčků a zpěváků. Ať už to byla upravená verze pohádky *Mrazík, Lotrando a Zubejda, Čertův švagr, Čertovská růže* nebo krásná pohádka *Čáry báby Cotkyně* – všude se zpívaly známé i méně známé písničky. Ale v loňské pohádce *O Bedřišce a Kajetánovi* to byla novinka – vlastní zhudebnění všech písniček.

Každým rokem také obměňujeme kulisy, navrhujeme, sháníme i vyrábíme kostýmy a jiné rekvizity. Všechny tyto práce jsou nezbytné k harmonickému provedení hry a je až s podivem, že je zvládá jen malá hrstka našich dospělých členů.

Největší ohlas u obecnostva získaly poslední dvě veselé divadelní pohádky z pera brněnského režiséra a scénaristy pana Mgr. Zdeňka Kozáka. V roce 2007 to byla hra o nemotorné čarodějnici *Čáry báby Cotkyně*. Pro velký úspěch u publika se pohádka nehrála pouze jednou, jak tomu bylo zvykem u všech předešlých pohádek, ale konala se i derniéra.

V loňském roce jsme hráli poštovskou pohádku *O Bedřišce a Kajetánovi*. Je to pohádka, která měla u nás celosvětovou premiéru. Jsme první, kteří ji nacvičili a předvedli divákům. Přijel ji za námi shlédnout i sám pan autor. Moc mu děkujeme za pochvalu a věříme, že se pohádka bude v našem podání líbit i Vám.

Magda Potůčková
vedoucí dětského divadelního souboru

Sobota 4. dubna 2009 / 16.00 – 17.45

v sokolovně v Boskovicích

Divadelní odbor SOKOLA

T.J. SOKOL Litovel

[IV]

Michal Schmalz

Už tu byla?

Černá komedie



Dalibor	Pavel Soldán
Šárka	Zdena Sedlářová
Nikol Flyingová	Iva Kevešová
Blani	Pavčina Fišrová
Mami	Jarka Vebrová
Gabriel Hell	Zdeněk Šmíd
Ervín Camfourek	Michal Schmalz
František Bláha	Petr Linduška
Zajochová	Lea Hutařová
Norbert Nachrichter	Petr Škobrtal

—

Scénář

Michal Schmalz

Scéna

Jana Burešová

Světla, ozvučení

Petr Hyblbauer

Radek Štýbnar

Nápověda, inspice	Vladimír Gottfried
	Miloslav Soldán
Střih zvuku	Pavel Soldán
Režie	Michal Schmalz

Ve hře byla použita hudba Fanfare Ciocarlia,
P. I. Čajkovského, J. S. Bacha a P. Methenyho

Premiéra 28. listopadu v sokolovně Litovel

—

Slovo autora

Kladu si otázky. Po *Mohu vám pomoci?* (2003) následuje *Už tu byla?* (2008). Všimněte si, že se téměř vždy jedná o otázky zásadní – a nebojím se to říci – osudové, a to každých 5 let.

Dalibor žije zcela sám ve svém bytě obklopen ženami, které potřebují, aby je potřeboval. Jeho matka na první pohled upoutaná na invalidní vozík, sestra, bývalá žena a současná přítelkyně mají poměrně jasnou představu, jak by měl žít – bohužel každá trochu odlišnou. Jak se tak vynořují v jeho bytě a ruší Daliborův virtuálně počítačový svět donáškou jídla, čistého prádla, suvenýrů z cest či jenom stesků a výčitek, máte pocit, že kdyby se potkaly dohromady, byl by z toho konflikt jak na taliánském tržišti. OMYL! V momentě, kdy se tak stane, zjistíte, že mají společnou nejen péči o syna, bratra, bývalého manžela či současného přítele, ale důvodem jejich návštěv v jeho bytě je též pravidelná spiritistická seance.

Při jedné takové se náhle objeví dávno zemřelý otec rodiny Bláha – vášnivý modelář a hračka, jenž přišel o život pod koly dodávky s hračkami krátce poté, co ho manželka vykázala z bytu, jelikož se chtěl oběsit na její prádelní šňůře

právě v den velkého prádla. Na scéně se objevují ještě další dvě mužské postavy (jejichž osudovou spojitost s Bláhou nebudu prozrazovat). První z nich je chorobným lhářem, který všechno zná a všude byl, druhý pak maskuje svoje hračkovství zbaběle okázalým chlapáctvím. Když k tomu přidáme ještě pedofilního učitele, nevznívá to v mé hře pro mužskou část populace zrovna příznivě. Možná si řeknete, vzhledem k dominantním rolím žen v Daliborově rodině, jestli náhodou autor není feministou. ANO! Je tomu tak! Ženy jsou podle mě silné osobnosti, které od našeho početí řídí naše kroky, jsou to ony, jež vydrží porod, udržují rodinný krb a nás muže při zemi. Přesto nebo právě proto mohou muži řešit více či méně závažné otázky, které pohybují nejméně vesmírem.

Dalibor působí dojmem, že mu návštěvy, starost a péče „jeho“ žen vadí, ale při bližším pozorování zjistíte, že mu to v podstatě vyhovuje. Být sám sebou, nedělat životní kroky jen kvůli někomu, ale i proto, že to tak člověk cítí, je někdy těžké. Potřebujeme k tomu „berličky“, bez kterých si život nedokážeme představit a schováváme za ně často vlastní neschopnost být „každý sám za sebe“ (jak říká duch otce Bláhy).

Hra vznikala dlouho a komplikovaně a stejně těžký byl porod – zkoušení – ukončený císařským řezem termínu premiéry. 3× se měnilo obsazení, někteří herci hrají nakonec úplně někoho jiného než na začátku. Jsou zde nebezpečné krasobruslařské pasáže, svádění nezletilé vilným učitelem či prvky toho nejčernějšího humoru. Pro hudebníky fanjšmekry máme připravenou nevšední lahůdku – vše totiž doplňuje strhující hudba moldavských cikánů *Fanfare Ciocarlia*.

Nechť se vám líbí!

Michal Schmalz
autor a režisér

www.divadlolitovel.estranky.cz

Sobota 4. dubna 2009 / 20.00 – 22.30

v sokolovně v Boskovicích

Ochotnický divadelní soubor

T.J. SOKOL Lesonice

[V]

Norman Robbins

(překlad Alexander Jerie)

Hrobka s vyhlídkou



*Hororová parodie o třech dějstvích
o velice zvláštní rodině a dědictví*

Hamilton Penworthy, *rodinný právník*

..... Rudolf Pazourek

Lucien Tomb, *nejstarší bratr* Miroslav Hejral

Dora Tombová, *jeho sestra* . Jana Pavlíčková

Emilly Tombová, *jejich sestra* Jitka Vávrová

Marcus Tomb, *jejich bratr* . . Jindřich Vaníček

Monika Tombová, *jejich sestra*

..... Jana Vaníčková

Agatha Hammondová, *hospodyně u Tombů*

..... Zdeňka Procházková

Freda Montjoyová, *spisovatelka*

..... Lenka Vaníčková

Anna Franklinová, *ošetřovatelka* Lucie Hejralová

Peregrine (Perry) Potter, *tajemník*

Fredy Montjoyové . . . Jindřich Vaníček jun.

Jevištní technika
Text sleduje
Režie

Martin Záviška
Milena Chvalovská
Josef Kocáb

Premiéra 14. února 2009 sokolovna Lesonice

—

Soubor z Lesonic u Moravského Krumlova

– hraje ve vesničce v Jihomoravském kraji v oblasti, která byla osídlena již v mladší době kamenné. Dnes zde žije 185 stálých obyvatel. Ochotnické divadlo má v Lesonicích dlouholetou tradici. Již ve 30. letech minulého století byly pod vedením místního pana učitele připravovány divadelní hry, které se odehrávaly, a dodnes konají, v sokolovně, postavené roku 1924. Byly ale i doby, kdy mezi místními obyvateli nebyli takoví nadšenci. Myšlenka však byla stále živá a doutnala. Z malého ohýnku se nakonec stal za podpory obecního úřadu, členů místní T. J. SOKOL a obyvatel, velký oheň: v závěru roku 2006 nastudovali divadelní nadšenci hru *Obecní hrdina*, kterou ve třech reprízách vidělo na 500 diváků. Nebyli to jen místní, ale i hosté z okolí, z Moravského Krumlova a Brna. Dobrá věc se podařila a tím byla obnovena, jak doufáme, divadelní tradice, kterou založili naši předkové.

Novou hru, parodii na detektivky, jsme vybírali s ohledem na omezené možnosti divadelního souboru. Vše si zajišťují členové souboru vlastními silami za vydatné spolupráce obecního úřadu, T. J. SOKOL, přátel a místních spoluobčanů. Za to vše jim upřímně děkujeme a vám přejeme hezké prožití dnešního večera ve společnosti divadelních ochotníků z Lesonic.

Lenka Vaníčková

v sokolovně v Boskovicích

Amatérský divadelní soubor Pod zámek T.J. SOKOL Kyjovice ve Slezsku

(překlad Bedřich Bechter)

Dobývání princezny

Turandot

Komедie

Císař čínský	Jan Moravec
Turandot, <i>jeho dcera</i> . .	Michaela Chalupová
Hü, <i>kancléř</i>	Marcel Brokeš
Tse, <i>soudce a ceremoniář</i>	Vlastimil Martiník
Velekněz	Stanislav Havrlant
Vykladač letu ptáků	Jan Honěk
Strážce posvátných krav .	Zbyněk Kozelský
Liang, <i>stará otrokyně</i> . . .	Pavla Lindovská
Pnina, <i>mladá otrokyně</i> . .	Klára Hrušková
Nepravý princ z Astrachaně	Jaromír Drozdek
Pravý princ z Astrachaně .	Tomáš Kučera

Děj se odehrává v Číně v bájném dávnověku



Nápověda	Jindřiška Vdovičíková
Masky	Anna Fojtíková
Světla	Jiří Lindovský
Zvuky	Nikol Juráňová
Režie	Marie Vaňková

Premiéra 17. května 2008 v sále pohostinství U Vašiců
v Kyjovicích

—

Dobývání princezny Turandot

Tato komedie se odehrává v bájném dávnověku staré Číny – dle starých pověstí. Spisovatel, dramatik a malíř Wolfgang Hildesheimer (1916–1991) v ní v letech 1954 a 1961 nově uchopil pohádku italského dramatika Carla Gozziho z roku 1762:

Čínské říši vládne starý, neschopný císař, který je manipulován lstivým kancléřem. Ten se chce zmocnit trůnu a vzít si císařovu dceru princeznu Turandot za manželku. Princezna je však chytrá a dala slib bohům, že si vezme jen toho, kdo ji porazí v soutěži a odpoví na všechny její otázky. V soutěži je však poražena cizím – falešným – princem a zamiluje se do něj. Ale na nátlak čínského dvora jej nechá uvěznit a později má být popraven.

Po vpádu vojska pravého prince a dobytí císařského dvora nabídne Turandot dobyvateli čínský trůn a svou otrokyni, kdysi také princeznu, jako císařovnu za manželku. Dá osvobodit vězněného falešného prince. Ten se stane poradcem nového čínského císaře a Turandot žije šťastně po boku falešného prince jako obyčejná žena.

Hra je kořeněna vtipnými scénkami a triky starých čínských mudrců.

O kyjovickém souboru

Náš divadelní soubor navazuje na činnost sokolských divadelníků z předválečné doby i z doby poválečné do roku 1948. Činnost byla obnovena za doby totality pod hlavičkou osvětové besedy a pokračovala až do sametové revoluce.

Po obnovení SOKOLA po roce 1989 soubor vystupoval pod hlavičkou ADS SOKOL Kyjovice. Od té doby byly uvedeny hry *Poněkud ztracená princezna*, *Malá mořská víla*, *Zbloudilý syn*, *Naše drahé děti*, *Oženit se je vždy riziko*, *Šašek a princezna*, *Past na myši*, *Jednou na Silvestra*. Soubor se obměňoval podle věku účinkujících a podle různých okolností. V roce 2007 byl přejmenován na *divadlo Pod zámek* pod hlavičkou T. J. SOKOL Kyjovice.

Nyní náš soubor čítá 12 stálých členů a podle potřeby u nás hostují i jiní ochotníci dokonce i ze vzdálenějšího okolí. Členy našeho souboru jsou převážně studenti, studující v různých městech, nebo zaměstnanci, pracující na směny, a proto je velmi těžké sladit dobu zkoušek. Vyžaduje to jejich velkou obětavost někdy i finanční náročnost při dojíždění.

V místě se těšíme velké přízni a také vystupujeme v okolních obcích. Hráli jsme pro lázeňské hosty v lázních Klimkovice, v Rehabilitačním centru v Hrabyni, pravidelně se zúčastňujeme divadelních přehlídek *Těškovické jaro*, oblastní soutěžní přehlídky divadelních souborů „*Štívadlo*“ ve Štítině u Opavy a *Národní přehlídky sokolských ochotnických divadel* v Boskovicích. Naše poslední vystoupení bylo v sále sokolské jednoty v Háji u Opavy.

Naše domácí představení se konají v místním hostinském sále, který je naprosto nevyhovující. Je to vlastně skladiště, které si musíme sami před každým vystoupením uklidit a po vystoupení uvést do původního stavu. Přesto nás elán neopouští a vždy doufáme, že to bude příště lepší.

Jindřiška Vdovičíková
manažerka souboru

Sobota 25. dubna 2009 / 10.30 – 11.30

v sokolovně v Lázních Toušeni

Divadlo J. K. Tyl

T.J. SOKOL Rokycany

[VII]

Marika Monhartová

Začarováný les

Pohádka pro děti ve věku 8 – 12 let



Ježidědek Michal Zikmund

Ježibaba Adéla Veselá

Víla Verunka Hana Fišerová

Honza Tomáš Hůsek

Matěj Robert Šmíd

—

Scéna

Dušan Světlík

Technické zabezpečení

Jakub Vykopal

Martina Neckářová

Ivana Kratochvílová

Režie

Marika Monhartová

—

Premiéra 15. dubna 2007 v sokolovně v Rokycanech

O Divadle J. K. Tyl při SOKOLE Rokycany

Divadlo bylo založeno v roce 2000 pod názvem DS J. K. Tyl Rokycany. Za léta své existence nastudovalo již 10 her a rozšířilo svou působnost i na organizaci a spoluorganizaci různých kulturně-společenských akcí. Ve své činnosti i divadelní tvorbě se zaměřujeme převážně na tvorbu pro děti. V současné době však dále rozšiřujeme svoji činnost a v plánu na sezónu 2009/2010 máme připravenou hru pro dospělé.

Vedle divadelních představení pořádáme pravidelné letní tábory obsahující divadelní dílnu pro začínající divadelníky ve věku od 6-ti do 18-ti let. Tento rok se bude konat již 5. ročník. Největší kulturně-společenskou akcí, kterou jsme zatím zorganizovali, byl 1. ročník festivalu *Divadlo dětem*, na kterém jsme pod širým nebem dětským i dospělým divákům představili několik divadelních souborů západočeské amatérské scény.

Členská základna je od roku 2002 víceméně neměnná, počet našich členů se hlavně z důvodů režisérských kapacit rozrůstá pomalu. V současné době se počet členů souboru pohybuje okolo čísla 15. Od 1. 1. 2007 jsme vstoupili do obce sokolské, jejíž podporu využíváme hlavně k pořádání větších akcí (viz právě divadelní festival) a k častějšímu pořádání dalších akcí a představení pro školy.

Robert Šmíd
za Divadlo J. K. Tyl

Sobota 25. dubna 2009 / 14.00 – 15.00

v sokolovně v Lázních Toušeni

Divadelní soubor Pohoda

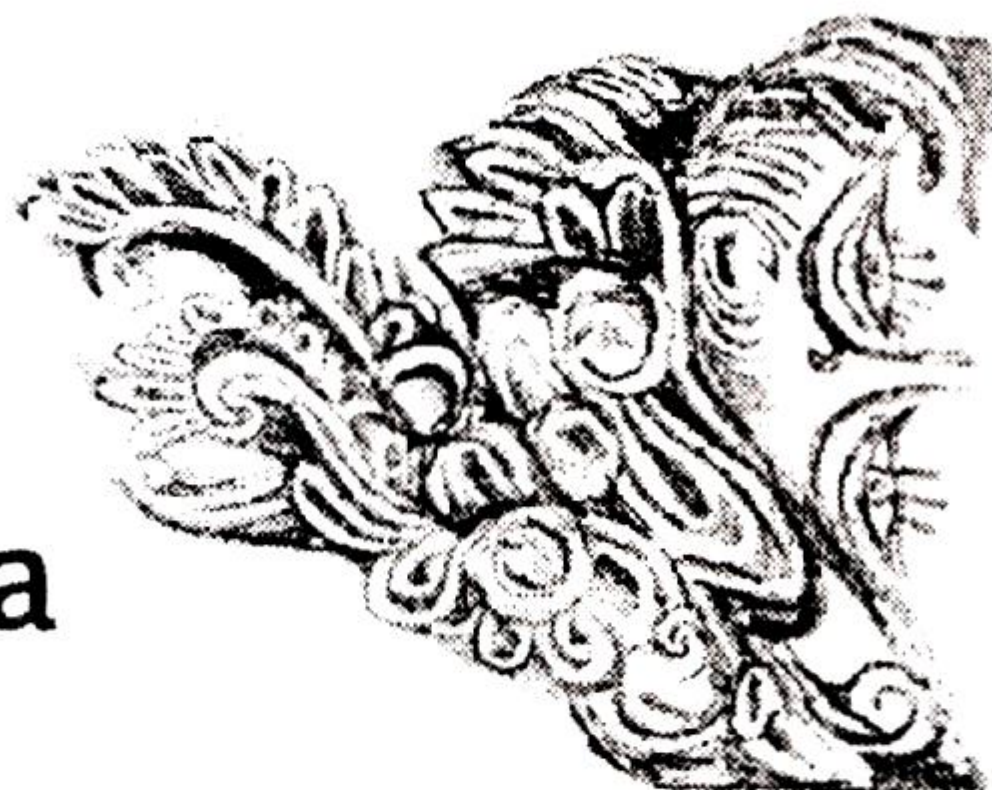
T.J. SOKOL Slatiňany

[VIII]

Viktorie Hradská

Commedia finita

Monodrama



Učitelka zpěvu Jana Trojanová

Uklízečka Jana Trojanová

Placená společnice Jana Trojanová

Komorná Jana Trojanová

Scéna a kostýmy

Jaroslava Laburdová

Scénář a režie

Renata Klečková

Premiéra 18. ledna 2008 v Chrudimi

—

Hra o Emě Destinnové

Monodramatická hra současné autorky, překladatelky, manažerky Viktorie Hradské je výpovědí čtyř žen (učitelky zpěvu, uklízečky, placené společnice, komorné), které byly nějak blízké Emě Destinnové.

Dokud byla slavná a bohatá, klaněly se jí, jakmile ztrácela slávu a peníze, pomlouvaly ji. Ani po smrti neustaly nenávistné projevy proti ní.

„V tom my, Češi, jsme velcí – potupit, pošpinit, pošlapat...“ vystihl tuto smutnou, ale pravdivou skutečnost jeden z největších operních umělců Národního divadla basista Vilém Zítek.

Sama Destinnová řekla: „*A já nevím, proč musím ten svůj závistivý, svárlivý národ tolik milovat...*“

Komedii o jedné zpěvačce pro jednu herečku uvádíme u příležitosti 130. výročí narození slavné české pěvkyně Emy Destinnové, která svým pěveckým mistrovstvím dobyla svět. Stala se legendou o veliké kráse lidského hlasu.

Ema Destinnová (1878–1930)

– měla všestranné divadelní nadání, v mládí psala dramata i verše, překládala a připravila se na hereckou dráhu. Výjimečný dar hlasu a jeho výtečné školení ji dovedly na světová operní jeviště: do Dvorní opery v Berlíně, Královské opery v Londýně a Metropolitní opery v New Yorku. Podávala strhující pěveckoherecké výkony, jaké do té doby nikdo v opeře neznal. Proslula zejména jako *Aida*, *Tosca* a *Madame Butterfly*. Ačkoli sklízela triumfy v Německu, Francii, Švýcarsku i USA, nejvíce si cenila vystoupení ve vlasti, kterou nade vše milovala. V Národním divadle v Praze vystoupila v 82 večerech a pro ČESKOU OBEC SOKOLSKOU nastudovala a v amfiteátru na Vyšehradě roku 1923 šestkrát provedla operní fresku *Nastolení Libušino*.

Jana Trojanová

(*1985) absolvovala studium na osmiletém Gymnáziu Josefa Ressela v Chrudimi, v současnosti studuje pátým rokem na Pedagogické fakultě Univerzity Hradec Králové. V roce 2006 a 2007 se stala laureátkou *Walkerova Prostějova*. V roce 2006 získala 3. místo na *Mezinárodním festivalu poezie* ve Valašském Meziříčí, v roce 2007 ve Valašském Meziříčí

zvítězila. V loňském roce se účastnila celostátního kola *Pohárku SČDO* ve Velké Bystřici, kde obsadila první místo v kategorii ženských monologů. V roce 2008 získala Cenu nadačního fondu Františka Langerá na *Poděbradských dnech poezie*. Zpívá v Tanečním a dechovém orchestru ZUŠ Chrudim, v Big Bandu Chrudim a v dechové hudbě Křídlovanka (Kutná Hora). Příležitostně moderuje koncerty, přehlídky nebo maturitní plesy.

O divadelním souboru Pohoda

Divadelní soubor *Pohoda* byl založen při T. J. SOKOL Slatiňany 1. září 2004. Snaží se vzkřísit někdejší slávu ochotnického divadla ve Slatiňanech z počátku minulého století. Po docela úspěšných vlastních muzikálech *Láska v patnácti* a *Čas lásek* jsme se momentálně uchýlili ke komornějším nápadům. Značnou popularitu si získala *Hudební zastavení*. To jsou celovečerní programy s hudbou, poezií a prózou. K dnešnímu dni jsme spolu s hosty odehráli již 16 různých pořadů. *Commedia finita* byla mezi nimi také. Našich pořadů se účastní i studenti konzervatoře v Pardubicích a ostatní umělci z našeho regionu. Druhou láskou všech členů *Pohody* je láska k přírodě, přátelství, kamarádství a skauting. Proto každý rok jezdíme na čtrnáctidenní dobrodružství s dětmi na letní tábor, který má letos již číslovku 23.

Národní přehlídka sokolských ochotnických divadel v roce 2007 na nás udělala opravdu hluboký a kamarádský dojem. I to je důvod, proč chceme tu atmosféru zase trochu ochutnat.

Jiří Trojan
vedoucí souboru

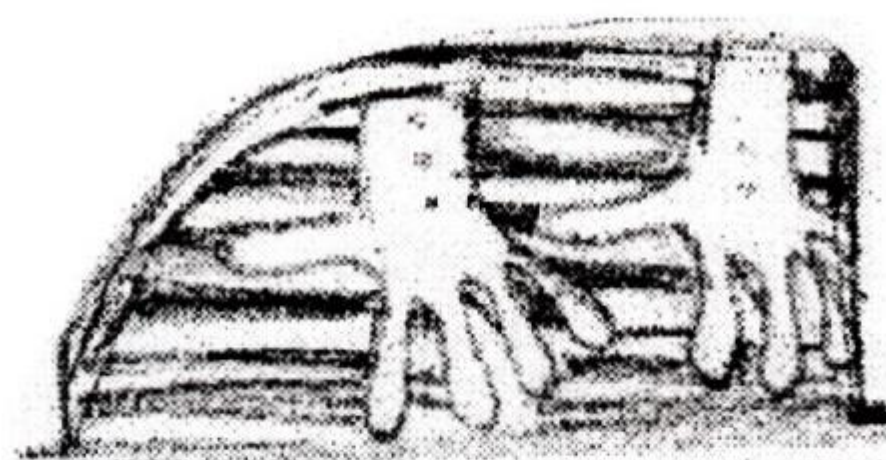
Sobota 25. dubna 2009 / 19.00 – 21.10

v sokolovně v Lázních Toušeni

[IX]

Divadelní soubor Jirásek

T.J. SOKOL Choceň



Jiří Janků – Petr Svojtka

Prokletí rodu Baskervillů

aneb

Pozor, zlý pes!

*Na motivy románu Sira Arthura Conana Doylea
„The Hound of the Baskervilles“*

Sherlock Holmes Honza „ZZ“ Meissner

Dr. Watson Luděk „Geret“ Hájek

Sir Henry Marcel Papay

Sluha Barrymore Dan „Daňák“ Král

Dr. Mortimer M. „Beky“ Beneš

Stapleton Jiří „Bašák“ Bašarin

Stapletonová Helča Zemanová

Prof. Moriarty Lucka Dlouhá

Žeryk Honza Pohorský

Liška Milli Pelinková

Konferenciér Remi

Tanečník Antonín Vondra

—

Zvuk	Jiří Lerch
Světla	Ruda Březina
Scéna	Pepa Horáček
Choreografie	Hanka Blažejová
Technika	Martin Vanický, Bert' a Čáp Vít' a Mareš, Jirka Pohorský
Inspice	Zuzka „Zupa“ Pavlíčková
Masky	Eva Horáčková, Hanka Kohlová
Nápověda	Pavla Králová, Hanka Hrnčířová
Režie	Miloš Bezdíček

Premiéra se konala 4. dubna 2008 v Chocni

—

Prokletí rodu Baskervillů aneb Pozor zlý pes!

Nevadí vám psí chlupy na nohavicích? Máte rádi bahno, romantiku a Sherloka Holmese? Nerozčiluje Vás věčná nechápavost praktického lékaře Watsona a hra na housle? Přijďte do divadla! Zde uslyšíte vzdálené psí vytí a ani nemusíte jezdit do Anglie, abyste zakusili atmosféru zapadlého a neúrodného kousku ostrovní země. V drsném kraji jsou krví vymalovány osudy marných životů tamních lidí ožívající jen pouhým pohledem na rozeklané kořeny mrtvých stromů...

Tato hra s nádechem komedie, dramatu, hororu i mystiky by vás mohla pobavit. Zásadní otázky typu „být či...“ v ní zůstanou pravděpodobně nevyřešeny, ale aspoň nebudete mít na noc těžkou hlavu.

Hra byla poprvé uvedena v Divadle v Celetné souborem CD 2002. Nyní je Vám předhozeno nastudování divadelním

souborem Jirásek T.J. SOKOL Choceň pod taktovkou Miloše Bezdíčka. Příjemně se bavte a až půjdete z divadla, dívejte se pod nohy. Sugestivní atmosféra bezedných močálů by vás mohla potkat také cestou domů...

Historie ochotnického divadla v Chocni

– sahá až do počátku 19. století, kdy byly uváděny vánoční hry se zpěvy *Útěk sv. Josefa do Egypta* a *O pastýřích, třech králích a Herodesovi*, jejichž autorství se připisuje místnímu ševci. Od roku 1896 se Choceň pyšnila dvěma ochotnickými soubory *Kolár* a *Tyl*, které se v roce 1918 sjednotily v jeden. Nově vzniklý soubor začal používat název *Jirásek*, pod nímž vystupuje dodnes. Po znovuoobnovení SOKOLA v roce 1990 se stal soubor jeho součástí, což zmiňuje i jako přízvisko ve svém názvu.

Ze široké škály nastudovaných inscenací lze namátkou vybrat hry *Paní mincmistrová*, *Evžen Oněgin*, *Gaudeamus igitur*, z nejnovějších pak *Mamzelle Nitouche* a *Nejkrásnější válka*.

V roce 1999 se o slovo přihlásila parta mladých divadelních nadšenců a výrazně rozšířila divadelní soubor, který čítal na 70 členů. Zatímco starší členové si drží svůj repertoárový standard, mladší generace pod režijním vedením Miloše Bezdíčka zkouší hry naprosto jiného charakteru. Po pohádce *Král 3 333* uvedl soubor dramaticky náročnější inscenace *Jedenácté přikázání*, *Poprask na laguně* a *Žebráckou operu*, se kterou se úspěšně účastnil několika divadelních přehlídek. Paralelně se *Žebráckou operou* nazkoušeli mladí divadelníci parodii na slavnou detektivku *Pes Baskervillský* Sira A. C. Doylea s nádechem komedie, dramatu, hororu i mystiky autorů Jiřího Janků a Petra Svojtky pod názvem *Prokletí rodu Baskervillů aneb Pozor zlý pes!*

kolektiv DS Jirásek

Neděle 26. dubna 2009 / 10.30 – 11.15

v sokolovně v Lázních Toušeni



Divadlo Hvězdička

T.J. SOKOL Benátky nad Jizerou

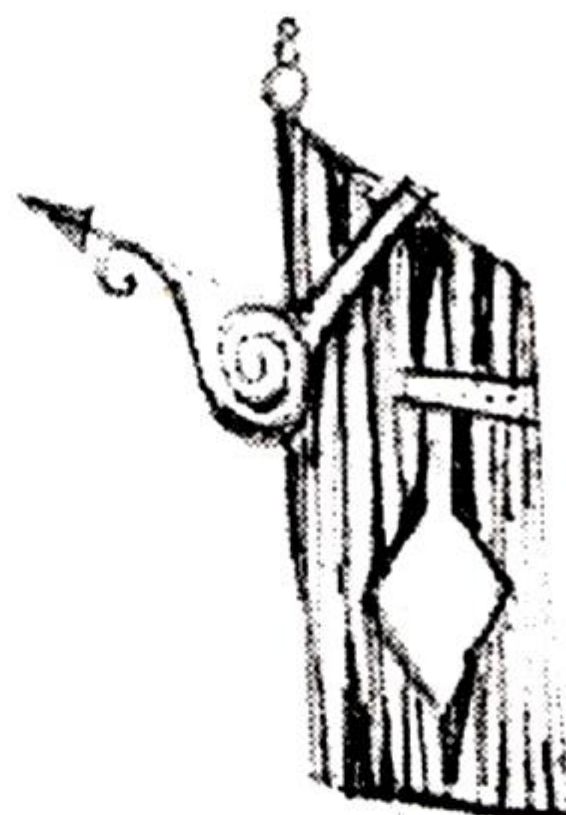
Jan Tichý

Někde jinde

aneb

Jak to bylo s Rusalkou a Norbertem

Pohádka pro děti od 5 do 100 let



Servác Osika, vodník . . .	Lucie Kuchtová
Bobina, jeho žena	Tereza Kuchtová
Rusalka	Kateřina Čapková
Albert, loupežník	Lenka Novotná
Robert, jeho bratr	Jakub Tichý
Norbert, nalezenec	Matěj Jakubčo
Hejkal	Lenka Zemanová
Strašidla	Hana Tichá
.	Andrea Michálková
Divoženky	Kamila Heřmanová, Tereza Kuchtová, Lucie Kuchtová

Kostýmy	Dana Tichá
Kulisy	Zuzana Jakubčová, Lenka Zemanová st.

Hudba
Choreografie
Režie

Milan Frumar
Lenka Kudlová
Ing. Jan Tichý

Premiéra 9. března 2008

v Městském sále Záložna v Benátkách nad Jizerou

Divadelní soubor Hvězdička

Ochotnické divadlo má v Benátkách nad Jizerou bohatou a úspěšnou historii, která však končí v šedesátých letech minulého století. Tehdáž si ochotníci dali pauzu, jež trvá více jak 40 let... V současnosti však Benátky své divadelníky mají. Loutkáři, kteří nepauzovali, nedávno oslavili osmdesátiny a své první půlkulaté výročí (pět let) oslavil i nový dětský ochotnický soubor *Hvězdička*, působící zde v barvách SOKOLA od 1. 1. 2004.

Hvězdička nejprve hrála doma a venku se poprvé představila na *Pojizerských hrách* v Dobrovici. Repertoár tvoří převážně autorské či zdramatizované hry pro děti v rozsahu tří až čtyř jednání o celkové délce 30 až 45 min.

Loni v listopadu také proběhl již 5. ročník festivalu divadla pro děti *Hvězdičky nad Jizerou*, který náš soubor organizuje.

Divadelní fundus za pět let je bohatý, jednak jsme na každou novou hru sháněli, upravovali, příp. i nechali šít nové kostýmy, jednak jsme získali fundus bývalého *Divadélka na Kopečku* z Holých Vrchů. Takže nyní jen dokupujeme či dotváříme rekvizity a speciální kostýmy. Fundus též využíváme jako půjčovnu divadelních kostýmů.

Kulisy máme namalované na kartonech, poslední dobou využíváme především namalované látkové kulisy. Spolupracujeme s místními výtvarníky, švadlenami. S choreografií, tancem, výrazem herců nám občas pomohou učitelky benátské Základní umělecké školy J. A. Bendy: Lenka

Kudlová a Renata Drössler. Hudbu nám skládá vynikající hudebník, kytarista, textař, básník a grafik Milan Frumar, frontman rockové kapely EX05.

Nevýhodou je určitý „průchodák“, nyní nám odešlo „jádro“ souboru na střední školy, ale na druhou stranu máme nové tváře a také postupně (za přispění města a ČOS) budujeme vlastní *Malou scénu* z naší dosavadní zkušebny.

A co jsme z naší vlastní tvorby již předvedli?

Čert nebo vodník (premiéra 16. listopadu 2003)

Ve starém mlejně žijí spolu čert a vodník, kteří mají popletené duše – vodník se bojí vody a čert se v ní tak rád cáká. Kašpárek s pomocí víly Dobromily a zlosti čaroděje Zloboděje vrátí vodníkovi a čertovi jejich vyměněné duše.

Víla na Klopech (premiéra 6. března 2005)

Na motivy klasické pohádky J. Š. Kubína o tom, jak v bitvě zraněný chudý chasník k princezně přišel, pak ji ztratil a pak ji s pomocí (nad)přirozených bytostí (Vločky, Bouře a Větru) zase našel.

Začarovaná pohádka (premiéra 26. února 2006)

Rozárka žije u zlého strýčka Harabuka s vodníkem a čertem. Na druhém konci světa žije Jiřík s matkou. Loupežníci chytí a zajmou Kašpárka. Nakonec to dobře dopadne.

Jak se stal Honza králem (premiéra 4. března 2007)

Líný Honza potká Kašpárka, vyučí se u čarodějnice Pilňáčkové a zachrání smutné království, které je ovládáno ministrem Špínou včetně krále a princezny Dolores.

Někde jinde, aneb Jak to bylo s Rusalkou a Norbertem (premiéra 9. března 2008)

Rusalka víla žije u vodníků a o nalezence Norberta se starají bratři loupežníci Albert a Robert. Norbert se vypraví do světa, potká Rusalku a nakonec se dozví překvapivé věci o svém původu.

Karkulka (premiéra 21. listopadu 2008)

Svérázná dramatizace známé pohádky s výborným vlkem a myslivcem.

Na rok 2009 chystáme pohádku *Škola plná čertů*.

Ing. Jan Tichý
vedoucí souboru

Neděle 26. dubna 2009 / 15.00 – 16.10

v sokolovně v Lázních Toušeni

[XI]

Divadelní soubor Maska

T.J. SOKOL Česká Skalice



Helena Lisická – Josef Miroslav Bourek

Ženich pro čertici

Pohádka pro děti od 3 do 100 let

Vendelín Pápěra, švec . . .	Jan Špatenka
Nanyňka Pápěrová	Markéta Knápková
Čertice Teofila	Katka Dušková
	Bára Kadaníková
Salamandr, starý čert . . .	Miroslav Vavřena
Bucifala, stará čertice . . .	Iveta Gazdová
Král Tonemám	Jaromír Kříž
Hrabě I.	Matouš Hovorka
Hrabě II.	Michal Gladics
Kmotra Vědělka	Eva Schwarzová

Na přípravách se podíleli Eva Schwarzová,
Lída Kadaníková, Marcela Horká, Miroslav Široký,
Irena Vavřenová, Petr Škrdla a Eva Zvárová

Režie

Pavla Knápková
Jana Matěnová

Premiéra 13. prosince 2008 v sokolovně v České Skalici

Ženich pro čertici

– je pohádkový příběh o tom, jak nenechavý a chamtivý král svou hrabivostí dostane do svízelné situace rodinu ševce Pápěry. Švec se ve snaze o záchranu zaplete s vdavekchtivou čerticí.

—

Divadelní soubor Maska při T.J. SOKOL Česká Skalice

Soubor vznikl v lednu roku 2006 a svoje místo si na divadelních prknech teprve krůček po krůčku buduje. Sešla se nás parta asi dvaceti lidí s myšlenkou na obnovení tradice ochotnického divadla v našem městě.

Za krátkou dobu našeho působení jsme uvedli divadelní představení pohádky *Dvě Maryčky* (2006), komedii *Modré z nebe* (2007) a pohádku *Nevěsta pro čaroděje* (2007). V současné době máme nazkoušenou pohádku *Ženich pro čertici* (2008) a divadelní hru *Manželství na zkoušku* (2008). Domovskou scénou je nám sokolovna v České Skalici, kde si premiéry a reprízy našich představení získaly u diváků oblibu. Od roku 2008 se snažíme prosadit i na jiných „prknech“ po okolních městech a vesnicích. V roce 2008 a v letošním roce jsme se také zúčastnili Divadelní přehlídky amatérských divadel v Červeném Kostelci.

Mimo jiné pořádáme v České Skalici každoročně maškarní ples, pohádkový les a dětský karneval.

Eva Schwarzová

eva.sch@atlas.cz

Sobota 23. května 2009 / 10.00 – 11.45

v sokolovně v Lázních Toušeni

Divadelní soubor

T.J. SOKOL Lázně Toušeň

[XII]

Carlo Gozzi

(překlad Jaroslava Bílková a Václav Sojka)

Král jelenem

Pohádková komedie



Deramo / Stařec . **Luboš Jakub**

Tartaglia **Ing. Dušan Müller**

Clarice **Marie Radová / Věra Hlavatá**

Pantalone **Radek Hrdlička**

Angela **Jana Hadrboľcová**
/ **Mgr. Jana Liptáková**

Leandro **Filip Müller**

Brighella **Vojtěch Shrbený / Jan Freudl**
/ **Michal Ploc**

Smeraldina **Dana Liptáková**
/ **Veronika Müllerová**

Truffaldino **Vojtěch Zíta**

Papoušek **Filip Müller**

Socha **Jan Freudl**

Jeleni a Stráže . . . **Věra Hlavatá**
Mgr. Jana Liptáková
a ti, kteří jinde nehrají

Medvěd **Vojtěch Zíta**
/ **Veronika Müllerová**

Úprava	Martin Porubjak
Pohybová režie	Ing. Dušan Müller
Spolupráce na choreografii	Kateřina Hrstková
Hudba	Mířa Denčev
Návrhy kostýmů	MgA. Josef Jelínek
Realizace kostýmů	Jana Čurdová, Mirka Bartáková, Vojtěch Zíta Jan Freudl a ostatní
Světla	René Melichar
Zvuk	Petra Shrbená, Josef Hašek
Nápověda	všichni
Režie	Mgr. Anna Müllerová

Premiéra 21. června 2008 v amfiteátru u skleněné vily
v parku profesora Procházky v Lázních Toušeni

*Vzhledem k použitým světelným efektům není představení
vhodné pro diváky trpící epilepsií*

*Inscenace vznikla za finanční podpory Fondu kultury
Středočeského kraje a díky sponzorům Diamant Production,
s. r. o., Zakázkové krejčovství Jana Čurdová, YNOT, s. r. o., a
Fridrich, Müller a spol., v. o. s.*

Ochranu autorských práv zajišťuje DILIA, o. s., Praha

Carlo Gozzi (1720–1806)

– z benátské hraběcí rodiny – psal od mládí lehkým perem básně a po návratu z vojenského dobrodružství v Dalmácii zkusil i divadelní hry. Bral si jimi na mušku úpadek dobového vkusu a módní goldoniovskou komedii francouzského stříhu. Byl přesvědčen, že ani tradiční italská *commedia dell'arte* nemusí být mrtva, očistí-li se od pokleslostí a naplní-li se ostrovtipem. Měl jasnou představu: klasickou hru masek rozšířit o orientální motivy, nadpřirozené úkazy a nepředvídatelné dějové zvraty. Prorazil tak s *Láskou ke třem pomerančům*, s *Havranem* a do třetice s *Králem jelenem*, premiérováným 5. ledna 1762 v benátském divadle San Samuele. Další v této řadě pohádkových příběhů – vžilo se pro ně pojmenování „fiabe“ – byla *Turandot*. Nespoutaný smysl pro žertování, neotřelý básnický postřeh, nápaditost zauzlování i rozuzlování a schopnost pohrávat si s tradičními divadelními formami prokázal i v další řadě „fiab“, z nichž se po více než dvou stoletích připomínají také *Hadí žena*, *Zobejda*, *Šťastní žebráci* a *Modrá příšera*. Cíle ale nedosáhl. Po angažování slavné tragédky Teodory Ricciové se benátská divadla zajímala už jen o francouzský sloh. Psal tedy tragikomedie a dramata. Aby se na jeho úsilí nezapomnělo, vydal svá dramatická díla souborně v letech 1772–74 v Benátkách tiskem a zanechal i vlastní životopis. Hry z prvního období, které přesto brzy zapadly, mu však svou kvalitou nakonec zajistily nesmrtelnost v míře, jakou mohl sotva tušit.

Divadelní soubor při T.J. SOKOL Lázně Toušeň

– oslavil v sezonách 2007/2008 stotřicáté výročí prvních ochotnických her na soutoku Jizery a Labe celkem čtyřiasedmdesáti vystoupeními postupně také na jevištích v Sadské, Mělníku, Roudnici nad Labem, Kostelci nad Labem,

Dobrovici, Turnově, Veverské Bítýšce, Libici nad Cidlinou, Nymburce, Chvaleticích, Turnově, Kolíně, Debři, Včelné, Kosmonosích, Kralupech nad Vltavou, Chlumci nad Cidlinou, Polné, Klášterci nad Ohří, Holicích, Hradci Králové a Staré Boleslavi, a opakovaně v Benátkách nad Jizerou, Čelákovících Havlíčkově Brodě, Rakovníku, Brandýse nad Labem a v Praze nejen v areálu Tyršova domu ČESKÉ OBCE SOKOLSKÉ. Největším úspěchem a zároveň nejvyšším oceněním byla nominace a příležitost k dvojímu vystoupení v nejvyšší metě českého amatérského divadla – na *Jiráskově Hronově* – kde toušeňský soubor jako vůbec první reprezentoval v létě 2008 celé sokolské divadlo.

Na domácích jevištích v Lázních Toušeni – v sokolovně, v lázeňském sále, na kolonádě, ve společenském sále, v zasedací síni městyse a pod širým nebem – nabídl soubor v jubilejní dvojsezóně pět literárních večerů, jednu loutkovou pohádku a čtyři celovečerní představení, která má v současném repertoáru: pohádku *Matěj a čarodějnice*, komedii *Svatební noc*, pohybové grotesky *Lod'* a *Kino* a commedii dell'arte *Král jelenem*. Dvojsezónu otevřela v sokolovně v Lázních Toušeni *Národní přehlídka sokolských ochotnických divadel*, jejímž spolupořádáním je soubor pověřován již od zakladatelského ročníku 2000.

Díky přitažlivosti místních Slatinných lázní jsou toušeňští ochotníci již tradičně v inspirativním kontaktu s profesionálními divadelníky. Kdysi to byli režiséři *Karel Želenský* a *Richard Branald*, pěvci *Valentin Šindler* a *Jarmila Novotná*, herečky *Marie Hübnerová* a *Marie Buddeusová-Lebllová*, architekti *Albert Jonáš* a *Jan Karpaš*, po nich spisovatel *Adolf Branald*, dramatik *Václav Dragoun*, hudební skladatel *Bohumír Hanžlík*, scénárista *Milan Pavlík* a nejnověji jevištní výtvarník *Josef Jelínek* a hudební skladatel *Míša Denčev*.

Na jeviště *Jiráskova Hronova* dospěli před současným souborem již tři z toušeňských herců – *Josef Beran*, *Milada*

Klimentová a Václav Šrbený – v sedmdesátých letech jako hosté Divadelního souboru Tyl v Čelákovících. Režisér *Václav Šrbený* vystoupil jako první toušeňský herec i v zahraničí – v Německu – a stal se prvním sokolským nositelem *Zlatého odznaku* Josefa Kajetána Tyla. Z jeho toušeňského souboru vyšly na profesionální scény herečky *Hana Šámalová, Klára Vodenková a Vladimíra Schilderová-Vítová*, poctěná v roce 2007 nominací na cenu Thálie.

Od roku 2002 soubor vedou manželé *Mgr. Anna Müllerová a Ing. Dušan Müller*, oba režiséři i herci, jejichž práce dosáhla uznání na celostátních přehlídkách – zejména *Otevřeno* v Kolíně, *Popelka* v Rakovníku a *Jiráskův Hronov* v Hronově – i na *Mezinárodním festivalu evropských regionů* v Hradci Králové. V roce 2009 byli oba nominováni Českou obcí sokolskou na *Zlaté odznaky* Josefa Kajetána Tyla. Autorská inscenace grotesky *Kino* režiséra Ing. Dušana Müllera byla nominována Českým střediskem Mezinárodní asociace amatérského divadla IATA k reprezentaci českého amatérského divadla na *Divadelních dnech evropských kultur* v Paderbornu v Německu v květnu 2009.

RNDr. Jan Králík, CSc.
vedoucí souboru



www.dslt.cz

www.tousen.cz

Životopisné medailonky *Mgr. Anny Müllerové a Ing. Dušana Müllera* najdete u příležitosti jejich letošního vyznamenání Zlatými odznaky J. K. Tyla v této brožuře na stranách 57–60.

Sobota 23. května 2009 / 13.00 – 15.00

v sokolovně v Lázních Toušeni

Dětský divadelní soubor Tyršata

T.J. SOKOL Lány

[XIII]

Karel Pleiner – Mirek Píša

S úsměvem jde všechno líp

*Muzikál ze školního prostředí
pro diváky od 7 let*

Děti ze školní třídy . . . Karolína Matějková

Vojtěch Dvořák

Vlád'a Vojtěch

Nicoletta Havelková

Michaela Šťastná

Romana Pavlíčková

Andrea Wolfová

Alena Hurdová

Jana Kottasová

Iva Černá

Bára Kosárová

Tereza Kundelová

Petr Šťastný

Honza Malý

Štěpána Putíková



Učitelka Ivana Hošková

Robinův otec Mirek Píša

Libreto a texty písniček	Karel Pleiner
Hudba	Mirek Píša
Návrh scény	Roman Havelka
Choreografie	Jiří Ouřada j.h.
Režie	Roman Havelka

Premiéra 14. října 2006 v sokolovně v Lánech

S úsměvem jde všechno líp

– je muzikál ze školního prostředí. Zabývá se aktuálními problémy dnešních dětí, ať jde o šikanu, rasismus nebo třeba vztahy mezi spolužáky ovlivněné majetností rodiny. A také vztahy mezi rodiči a dětmi v kontextu dnešní společnosti, kdy rodiče často nemají na své ratolesti čas a nechávají je, aby se srovnaly s různými nečekanými situacemi samy.

Dětský divadelní soubor TYRŠATA

Tyršata založil v roce 2006 Roman Havelka jako dětskou odnož v té době již šest let fungujícího *Divadla Tyrš* v Lánech. Počet dětí, které v souboru jsou, se pohybuje +/- kolem 20. Děti tak dostaly možnost věnovat se smysluplné a cílevědomé činnosti a poznávat různé druhy divadelní práce. Kromě toho bylo záměrem i vychovat si dorost, který jednou převeze místa v „dospěláckém“ divadle Tyrš.

První hru, kterou děti nastudovaly, napsali další členové Tyrše Karel Pleiner (libreto a texty písniček) a Mirek Píša (hudba). Šlo o muzikál ze školního prostředí *S úsměvem jde všechno líp*, jehož režie se ujal Roman Havelka, který je

zároveň vedoucím souboru. Písničky a školní tematika děti oslovila a pracovaly se skutečným nadšením. Poznaly i práci v profesionálním studiu, protože se zúčastnily na přípravě nahrávky a samy nazpívaly všechny písničky. Také měly možnost pracovat s profesionálním choreografem, protože některá taneční čísla s nimi připravoval známý choreograf Jiří Ouřada. Představení jsme mimo jiné uváděli i pro některé okolní školy, kde se setkalo rovněž s velmi příznivým ohlasem.

Nyní, protože část souboru nám trochu odrostla, připravil Roman Havelka další muzikál, tentokrát z prostředí studentského. Jde o známý titul Pavla Dostála (text) a Richarda Pogody (hudba) *Gaudeamus igitur*. Hra se vrací zpět do doby protektorátu a její téma je podobné jako téma filmu „Vyšší princip“. Na pozadí studentských legrácek na bramborové brigádě vyrostle závěrečné dramatické vyvrcholení jako symbol nesmyslnosti války. V představení je spousta pěkných písniček, které opět děti samy nazpívaly a na přípravě nahrávky s Mirkem Píšou spolupracoval i sám autor hudby Richard Pogoda.

Někteří členové *Tyršat* již pracují v dospělém souboru *Divadla Tyrš*, kde si zahráli například v muzikálu *Nejkrásnější válka* pod režijním vedením režiséra evropského formátu Karla Brožka, nebo v pohádce *Spravedlivý Bohumil*.

Karel Pleiner
manažer souboru Tyrš

www.tyrs.cz

Životopisný medailonek *Karla Pleinera* najdete u příležitosti jeho vyznamenání Zlatým odznakem J. K. Tyla v této brožuře na stranách 56–57.

Sobota 23. května 2009 / 19.30 – 21.20

v sokolovně v Lázních Toušeni

[XIV]

Ochotnický spolek

T.J. SOKOL **Pyšely**

Carlo Goldoni

(překlad Jaroslav Pokorný)

Náměstíčko

Komedie



Paní Pasqua	Táňa Červenková
Gnese, její dcera	Hana Seibertová
Orsola	Hana Juřenová
Zorzeto, její syn	Lukáš Pavlík
Paní Catte	Martina Linhartová
Licietta, její dcera	Andy Červenková
Anzoletto, kramáříček . .	Tomáš Chmátal
Fabrizio Ritorti	Petr Pilát
Gasparina, jeho neteř . .	Lenka Součková
Majoránek, hostinský . .	Libor Podroužek
Kavalír Astolfi	Tomáš Bartáček
Šumaři	Milan Svoboda, Lucie Křížková, Jana Svašková, Aleš Neuman, Vlastimil Pařízek, Marek Šebek
Masky, nosiči	Lucie Fietková, Loreta Pařízková, Hana Pařízková, Radka Pařízková, Martina Vlčková, Jiří Fietko, Jaroslav Pařízek, Jiří Peroutka

Scénický jevištní pohyb	Hana Košíková, j. h.
Světla, zvuk	Miroslav Linhart
Nápověda	Jana Barková
Návrh programu	Lenka Hýblová
Kostýmy	Hana Juřenová a kolektiv
Výroba kostýmních doplňků	Luděk Pařízek
Výroba dekorace	firma Kozák a spol.
Hudba	Jaroslav Pařízek
Texty písní	Iva Niklesová
Divadelní úprava a režie	Bohumil Gondík

Premiéra 26. prosince 2007 v sokolovně v Pyšelicích

Poděkování: Tělocvičné jednotě SOKOL Pyšely, Župě Barákové, Vzdělávacelskému sboru ČOS za trvalou podporu našeho ochotnického spolku a Krajskému úřadu kraje Středočeského, který svou finanční pomocí přispěl ke vzniku této inscenace

Carlo Goldoni (1707–1793)

– syn lékaře a vzděláním právník, duší divadelník. Divadelní satirou proslul už za studií – byl pro ni vyloučen ze školy – ale od roku 1747 ho už psaní divadelních her živilo. Nejprve psal pro benátské divadlo San Angelo. Okouzlen francouzským dramatikem Molièrem se snažil nahradit divadelní improvizaci *commedie dell'arte* duchaplným textem s dobovými špílci. S touto reformou vstoupil do benátského divadla San Luca a když nepochodil, raději odešel rovnou do Francie. V Paříži se uplatnil v *Comédie Italienne*, získal nezanedbatelnou podporu krále Ludvíka XVI., na jehož dvoře byl učitelem italštiny, ale ani ve Francii hned neuspěl, třebaže

dvě hry napsal dokonce francouzsky. Vypracoval si čistou techniku stavby hry zdánlivě jen ze sledu skutečností, pojených logickou stavbou a plynutím času. S neobyčejným poetickým talentem však dokázal i děj zastavit a lehce si pohrávat s vrženými kostkami vztahů, zápletek, postojů, slibů a logických vyústění. Se záviděníhodnou lehkostí vytvořil 157 komedií, 57 scénářů pro *commedii dell'arte*, 5 tragedií, 16 tragikomedií a dlouhou řadu libret pro zpívané divadlo. Svou tvorbou ovlivnil celou generaci současníků a následovníky postavil před nesnadný úkol neustálého poměřování. Od snahy reformovat *commedii dell'arte* dospěl k jedinečné podobě vlastní *goldoniovské komedie*, živé dodnes. Z jeho veseloher se na jeviště neustále vracejí *Sluha dvou pánů*, *Poprask na laguně*, *Kavárnička*, *Náměstíčko*, *Vějíř*, *Mirandolina*, *Treperendy* a *Benátská vdovička*.

Ochotnický spolek T. J. SOKOL Pyšely

– má velmi krátkou novodobou historii. Svým založením v roce 2003 sice měl na co navázat, protože sokolové v Pyšelích měli svůj soubor s vynucenými přestávkami až do poloviny padesátých let. Ale vzhledem ke čtyřiceti letům přestávky se jedná o navázání na sokolskou tradici víceméně symbolické.

Současná divadelní parta stojí po pětileté soustavné práci na jakémsi pomyslném rozcestí. Ukázalo se totiž, že soubor má velmi blízko k hudebnímu divadlu. Má ve svých řadách velmi zdatného hudebního skladatele a aranžéra v Jaroslavu Pařízkovi, má také v Ivě Niklesové velmi dobrou textařku. Z pera obou, za přispění režiséra, se zrodila dramaturgická úprava Goldoniho *Náměstíčka*, která už zaznamenala šest repríz. Vysokou kvalitu nese svým nastudováním i *Malované na skle*, což je inscenace, kterou soubor s úspěchem hraje už čtyři roky a má za sebou 23 repríz. Divácký zájem se stále vrací i k velmi zdařilé hudební inscenaci *Zpěvů sladké Francie*.

S velkým diváckým ohlasem se však setkaly i ostatní divadelní kusy. Rodinné drama *Kdo zachrání kovboje?* patří – spolu s básnický vytríbeným dílem moldavského autora Iona Drutseho *Křídla našeho mládí* – k parádním inscenacím

pyšelského souboru. Horníčková komedie *Dva muži v šachu*, nebo francouzská veselohra *Na správné adrese* jenom potvrdily velmi dobrý inscenační potenciál souboru.

V loňském roce soubor nastudoval písňový program s cílem jeho uplatnění v oslavách 90. výročí vzniku republiky, což se nakonec podařilo, když soubor vystoupil v *Kytici sokolské kultury* v Michnově paláci pražského Tyršova domu, na domácí půdě u příležitosti oslav 80. výročí otevření pyšelské sokolovny a na konci listopadu také v Mělníce.

Pro letošní rok má soubor v plánu nastudovat komedii známého finského autora, jejíž premiéra by se uskutečnila o vánočních svátcích, což je konečně pyšelská, už pětiletá tradice.

Soubor má přes třicet stálých členů, má svoje hudební těleso a i když skoro polovina členů jsou dojíždějící z nedalekého, ale i vzdáleného okolí, jsou všichni Pyšeláci.

Snahou divadelního spolku je rozhýbat divadelní spolupráci mezi sokolskými divadly. Setkávání se ve dvouletých cyklech s některými ochotníky v Toušeni, potažmo v Boskovicích, je málo. Proto soubor po dohodě s župou Barákovou nastoupil cestu výměnných představení sokolských divadel. V lednu byli ochotníci ze Mšena v Pyšelích a další hostování budou následovat podle volných termínů.

Pyšelští šli však ještě o kousek dál. Na svůj *Sokolský den* si pozvali národopisný soubor Formani ze Slatiňan a také loutkářský soubor Pražský sokolíček ze SOKOLA Pražského.

Těmito svými aktivitami chce pyšelský ochotnický spolek přispět k propagaci sokolské kultury.

V současné době má soubor rozpracovanou dramaturgickou úpravu nové hudební inscenace, kterou chce uplatnit ve sletovém roce 2012.

Soubor má za krátkou dobu své existence ve svých řadách laureáty cen za herecké výkony v ženských i mužských kategoriích, za hudební nastudování, za scénickou tvorbu. Má také ve svém středu nositele Zlatého odznaku J. K. Tyla.

Bohumil Gondík
vedoucí a režisér souboru

Neděle 24. května 2009 / 10.30 – 11.20

v sokolovně v Lázních Toušeni

[XV]

Divadelní soubor

T.J. SOKOL Chrast u Chrudimi

Josef Lada

O statečné Máně



*Podle pohádky O statečné princezně Máně
ze sbírky Nezbedné pohádky
pro děti od 3 let*

Luciperka	Olga Kundratová
Obrčert Belzebub	Jaroslav Zamazal
Toník Bártů	František Čonka
Bártová	Kateřina Šumpíková
Hospodská	Martina Šíšová
Máňa	Barbora Svobodová
Habaděj	Jan Kubášek
Kanimůra	Eva Pištínková
Hadimůra	Tereza Koblížková
Čert hrající na akordeon .	Petr Dědek
Sousedky	Michaela Krausová
	Erika Odvárková

Většina jmenovaných se navíc v některých jednáních objeví i jako čerti

Kostýmy rodiče
Kulisy celý kolektiv
Náповěda Mirek Červinka
Úprava a režie Anna Šárová

Premiéra 13. března 2009 v Divadle Karla Pippicha Chrudimí

—

Divadelní soubor T. J. SOKOL Chrast

Náš dramaticko–loutkářský kroužek T.J. SOKOL Chrast působí tři roky, ale kroužek pod vedením Anny Šárové má mnohem delší historii.

Díky obětavosti naší vedoucí, podpoře pí. Divošové, ředitelky místní ZUŠ, a díky vedení a učitelskému sboru místní Základní školy fungujeme i přesto, že nemáme vlastní místnost, kde bychom se mohli scházet a uchovávat si tam kostýmy a kulisy, takže jsme velmi vděční za možnost využít sál Základní umělecké školy.

Náš kolektiv je plný dětí a mládeže různého věku od prvňáčků, kteří se zpočátku na vystoupení učí jednu větu, až po žáky devátých tříd a jednoho středoškoláka. Chodí k nám také děti z Dětského domova se školou v Přestavlkách. Hrajeme jak dramatické pohádky, tak i pohádky s loutkami, se kterými pak vystupujeme na různých přehlídkách, pro místní školu, školku, domovy důchodců a různé další organizace i veřejnost.

Barbora Svobodová
tisková mluvčí

Neděle 24. května 2009 / 15.00 – 16.15

v sokolovně v Lázních Toušeni

[XVI]

Divadelní soubor

T.J. SOKOL Předměřice nad Labem

Radoslav Lošťák

Poněkud ztracená princezna



Pohádka o dvou dějstvích pro děti od 4 let

Král Karel	PaedDr. Milan Němeček
Ministr Prorada	Pavel Česák
Vševěda Rudolf	Jiří Gabriel
Detektiv Lupa	Vladimír Černý
Kuchtík Martin	Lukáš Hruška
Princezna Kručinka	Tereza Černá
Sudička Eva	Diana Hellmannová
Sudička Radka	Michaela Stannerová
Vrchní nadsudička	Stanislava Hrušková
Kuchař Pepa	Karel Kraus
Královský šašek	Petr Němeček

Úprava a režie

PaedDr. Milan Němeček

Premiéra 3. května 2008

Slovo o souboru

Ochotnické divadlo má v Předměřicích nad Labem mnohaletou tradici. První smutnohra zde byla odehrána již v roce 1876. Nesla název *Poslední katovo dílo*. V roce 1934 byl vybudován a slavnostně hrou *Fidlovačka* otevřen nový sál s jevištěm, který využívala pro svou činnost Tělocvičná jednota SOKOL. V tomto sále hrajeme divadlo i dnes, dokonce používáme původní kulisy, které si sami opravujeme.

Náš divadelní soubor byl založen v červnu roku 2000. Po dlouhých letech se začalo opět hrát v Předměřicích nad Labem divadlo. S obrovským nadšením jsme tehdy pod režijním vedením PaedDr. Milana Němečka nastudovali první pohádku s názvem *Královnin prsten*. Tuto pohádku jsme několikrát předvedli v naší obci i v obcích sousedních. Hostováním v okolí Předměřic nad Labem jsme navázali na původní tradici. Představeními v těchto obcích připomínáme veřejnosti doby, kdy i tam existovaly ochotnické spolky, a s povděkem využíváme původní kulisy, které jsou zde uschovány a často nám nabídnuty k dalšímu užívání.

Každým rokem nastudujeme pod stálým režijním vedením novou pohádku nejen pro děti. Naše pohádkové hry jsou oblíbené i u seniorů z domovů důchodců, kteří vždy na pozvání naše představení rádi navštíví. Pro letošní rok jsme se rozhodli pro veselou pohádku Radoslava Lošťáka *Poněkud ztracená princezna*.

Náš soubor pracuje pod záštitou T.J. SOKOL, čímž je zachována tradice sokolského ochotnického divadla v Předměřicích nad Labem. V současné době máme 17 členů, kteří si i při svém pracovním vytížení najdou čas hrát ochotnické divadlo. Někteří z nás se stali cvičiteli mládeže T.J. SOKOL.

Naše činnost by nebyla možná bez vydatné podpory Obecního úřadu, který nám na ni přispívá nemalými finančními částkami. Během osmileté novodobé existence souboru se nám podařilo zakoupit vlastní osvětlení a ozvučovací techniku.

PaedDr. Milan Němeček
vedoucí souboru

Zlaté odznaky J. K. Tyla třem sokolským divadelníkům

Zlaté odznaky Josefa Kajetána Tyla uděluje od roku 2001 jednou ročně komise složená ze zástupců Svazu českých divadelních ochotníků, Skupiny amatérských loutkářů SČDO, Občanského sdružení divadelních ochotníků, Volného sdružení východočeských divadelníků, Divadelního centra Podbeskydí, Tělovýchovné jednoty Orel a ČESKÉ OBCE SOKOLSKÉ vynikajícím českým představitelům amatérského divadla. Kulturní komise vzdělavatelského sboru ČOS navrhla vyznamenat v letech 2007 a 2009 tyto představitele sokolského ochotnického divadla:

2007

Karel Pleiner, dramatik, textař a divadelní manažer



* 21. 12. 1960 v Kladně; s divadlem se poprvé setkal v pětadvaceti letech, kdy vstoupil do pražského divadelního souboru *Jan* pod vedením pozdějšího herce divadla Semafor Martina Ondrucha. Zde se setkal také například s Ivanem Vodochodským a Jiřím Hrdinou. Později s celým souborem přešli pod vznikající amatérskou scénu *Rampa* v Braníku, kde

byly koncem osmdesátých let pod vedením Vlasty Schonpfluga pořádány pravidelné každoměsíční přehlídky amatérských divadel. Během oněch dvou let, kdy tento projekt trval, měl možnost seznámit se s průřezem amatérské tvorby prakticky z celé republiky, neboť základní pravidlo přehlídky znělo: každý soubor s každou inscenací jen jednou a dost. Součástí projektu byla také vlastními silami provedená rekonstrukce divadla *Rampa*, což, jak se mělo v budoucnu ukázat, byla dobrá škola pro pozdější činnost v SOKOLE. Po revoluci, kdy projekt *Rampa* padl jako spousta dalších, opustil Karel Pleiner zaměstnání a živil se coby muzikant na volné noze. Stal se členem kapely *B.A.P.*, se kterou jezdil jeden čas jako s předkapelou známé skupiny Katapult a s níž také vydal u Pantonu v roce 1993 první

desku, na které byl autorem všech písňových textů. Působil rovněž ve skupině *Musicus*, která hrála historické a lidové písně a spolupracovala se skupinou historického šermu *Kadeti*, například v režii Pavla Fialy na Všeobecné výstavě v roce 1991.

V T.J. SOKOL hrál Karel Pleiner již jako žák hokej, fotbal a stolní tenis. V roce 2001 pak s Romanem Havelkou založil při T.J. SOKOL Lány divadelní spolek *TYRŠ*. Tento soubor má dnes na svém kontě deset premiér a také úspěchy na postupových přehlídkách, jako např. postup s *Šedou eminencí* na FEMAD Poděbrady 2003 či s *Babincem a Entrtajnery* na Divadelní Třebíč 2005. V souboru *TYRŠ* působí 25 dospělých členů. Soubor také provádí průběžně rekonstrukci jeviště lánské sokolovny a investoval do ní již nemalé prostředky. V roce 2006 pak byl pod vedením Romana Havelky založen také dětský divadelní soubor *TYRŠATA*, ve kterém je dvacet dětí. Karel Pleiner působí u obou souborů jako manažer a také jako občasný autor divadelních textů. Zatím *TYRŠ* uvedl jeho hry *Strašidelný les* (2003), *Babinec* (2003), *Entrtajneři* (2003), aktovku *Konkurz* (2004), dětský soubor nastudoval jeho muzikál *S úsměvem jde všechno líp* (2006), ke kterému napsal hudbu další člen souboru Mirek Píša, a pohádku *Spravedlivý Bohumil* (2008), kterou Karel Pleiner napsal na motivy Boženy Němcové. Od roku 2001 také pracuje ve výboru T.J. SOKOL Lány.

2009

Mgr. Anna Müllerová, herečka a režisérka



* 1. 4. 1958 v Praze, rozená Vlková, 1977 maturovala na gymnáziu v Brandýse nad Labem, kde také 1982 absolvovala pedagogickou fakultu Univerzity Karlovy – obory základní škola a výtvarná výchova. Vyučovala v mateřské škole, pracovala jako úřednice na Správě účelových zařízení a jako vedoucí klubů mládeže Středočeského kraje. Od 1992 působí ve svobodném povolání. Divadelní talent tříbila od studentských let

v Divadelním souboru *Trl* v Čelákovících nejprve s herečkou Táňou Adamovou-Kosljarovou. Za vedení režisérů Josefa Kettnera a Jiřího Hraše nastudovala řadu rolí menších (mj. v hrách *Nebojsa* a *Nikola Šuhaj loupežník*) i větších (*Dulcinea z Tobozy*) a věnovala se hereckým monologům, za které získala ocenění na přehlídkách v Lomnici nad Popelkou a ve Svitavách. Souběžně studovala herectví u Zuzany Kočové na Lidové konzervatoři při Středočeském kulturním středisku. V úloze *Rozárky* v Maryše vystoupila 1981 pohostinsky také v amfiteátru na Floriánském náměstí v Lázních Toušeni a 1983 na *Jiráskově Hronově*. S čelákovickým souborem se rozloučila vlastní režii her *Velice podivuhodný příběh ctnostné ženy z Efezu* a *Šíleně prolhaná princezna*. Mezitím 2002 přešla do Divadelního souboru při T. J. SOKOL Lázně Toušeň, kde jako hlavní režisérka postupně inscenovala hry *Dubová zátka* 2002, *Svatební noc* 2005, *Matěj a čarodějnice* 2006 a *Král jelenem* 2008. Společně s manželem, režisérem a hercem Ing. Dušanem Müllerem zde připravila i řadu volných scénických výstupů a jevištních kompozic (*Šeherezáda, Kankán, Vinobraní, Konkurs, Hasič*). Souběžně absolvovala Kurs praktické režie u režiséra Milana Schejbala. S jejími inscenacemi hostoval toušeňský soubor postupně také v Brandýse nad Labem, Horních Počernicích, Bechyni, Lužci nad Vltavou, Borovici, Říčanech u Prahy, Uhříněvsi, Mělníku, Čelákovících, Milovicích, Újezdu nad Lesy, Novém Vestci, Třebestovicích, Vimperku, Nymburce, Jezerním Vtelnu, Benátkách nad Jizerou, Lysé nad Labem, Veverské Bítýšce, Zbraslavi, Pyšelích, Staré Boleslavi, Semicích, Přerově nad Labem, Roudnici nad Labem, Turnově, Chvaleticích, Debři, Chlumci nad Cidlinou a Polné. Její inscenace reprezentovaly sokolské divadlo na přehlídkách *Klicperovy divadelní dny* v Sadské, *Krakonošův divadelní podzim* ve Vysokém nad Jizerou, *Karlínské jeviště* v Praze, *Štronzo* v Moravské Třebové, *Pojizerské hry* v Dobrovici, *Dospělí dětem* v Havlíčkově Brodě, na národní přehlídce *Popelka* v Rakovníku a na III. a IV. Národní přehlídce sokolských ochotnických divadel na domácí scéně v Lázních Toušeni. Č.O.S. hostila její inscenaci *Krále jelenem* na *Vějíři sokolské kultury* v sále Michnova paláce v Praze 2008.

Ing. Dušan Müller, herec a režisér



* 12. 2. 1957 ve Vyškově; od útlého věku žije v Polabí, kde 1976 maturoval na gymnáziu v Brandýse nad Labem. Po absolutoriu studia na strojní fakultě Českého vysokého učení technického v Praze nastoupil jako inženýr v leteckých závodech v Letňanech, kde se věnoval i pedagogické práci v učňovském středisku. Odtud přešel na místo investičního

technika pražského Parku kultury a posléze 1992 do svobodného podnikání. Životní setkání s Annou Vlkovou ho přivedlo do divadelního souboru nejprve do Čelákovic, kde vystupoval v menších rolích – v úloze *Rekruta* v Maryše také 1981 pohostinsky v Lázních Toušeni a 1983 na *Jiráskově Hronově*. Svůj talent soustavně rozvíjel pod vedením režiséra Pavla Fialy ve specializovaných tvůrčích dílnách a nastudováním titulní postavy v autorské hře svého učitele *Thomas Rudiger*. S divadelní skupinou Rajče absolvoval řadu vystoupení v úspěšné scénické kompozici *Z bláta do louže* pod Pražským kulturním střediskem. S Pavlem Fialou pak spolupracoval jako choreograf pohybových scén v Chomutově a v Praze na představeních skupin historického šermu Bratřici *Horký plac* a Kadeti *Non plus ultra*. S divadelní skupinou Klas z Klášterce nad Ohří se podílel na inscenacích *Mirandolína*, *Bistro*, *Dandé* a *Vrabčáci* a s divadelní skupinou z Broumova spolupracoval na hře *Třešňová alej*. Byl rovněž činný jako lektor na Prachatických divadelních dílnách. Od roku 2002 působí spolu s manželkou Mgr. Annou Vlkovou-Müllerovou jako herec a režisér Divadelního souboru při T. J. SOKOL Lázně Toušeň. Zde spolupracoval při nastudování her *Dubová zátka* 2002, *Svatební noc* 2005, *Matěj a čarodějnice* 2006 a *Král jelenem* 2008, v nichž také hrál. Pro soubor vytvořil pohybové inscenace *Etudy (Autíčko, Bumerang)*, s nimiž získal 2004 ocenění na IX. Národní přehlídce pohybového divadla „Otevřeno“ v Kolíně. Reprízy se uskutečnily v pohybovém studiu *Gardes* v Divadle

komedie v Praze, při *VII. Setkání na prknech* ve Veverské Bítýšce a na *IX. Mezinárodním festivalu evropských regionů* v Hradci Králové. Úspěch stupňoval 2006 v Kolíně celistvou inscenací pohybového divadla *Lod'*, s níž se uvedl znovu v Hradci Králové, Veverské Bítýšce, Čelákovících a na *V. Národní přehlídce sokolských ochotnických divadel* na domácí scéně v Lázních Toušeni. Nově pronikl na Karlínské jeviště, do Sadské, Turnova, Benátek n/J, Debře, Včelné a Klášterce n/O. Pro přehlídku „Otevřeno“ v Kolíně 2008 připravil scénickou grotesku *Kino*, jejíž vysoké ocenění přineslo celému toušeňskému souboru – jako vůbec prvnímu sokolskému divadlu – prestižní účast na *Jiráskově Hronově* 2008 a nominaci na *Divadelní dny evropských kultur* do Paderbornu v Německu 2009. *Kino* již shlédli diváci také ve Včelné u Českých Budějovic, Čelákovících, Brandýse n/L, Kralupech n/V, Klášterci n/O, v Hradci Králové a na *Národní přehlídce aktovek* v Holicích. Č.O.S. hostila tuto inscenaci v *Nosticově divadle* v Praze 2008.

jvk

Přehlídky sokolských ochotnických divadel

2000 – 2009: 35 souborů / 88 inscenací

I. Národní přehlídka sokolských ochotnických divadel

5. – 7. května 2000 ve Víchové nad Jizerou, Dolních Štěpanicích, Poniklé a Studenci

Benecko (Jitřní paní), **Bozkov** (Kam čert nemůže, nastrčí babu), **Poniklá** (Volba Petersova), **Víchová** (Jak se čerti ženili)

27. – 28. května 2000 v Lázních Toušeni

Jinonice (O veselém hrobaři + Dětské etudy + Ofélie) **Lázně Toušeň** (Vodník Mařenka)

—

II. Národní přehlídka sokolských ochotnických divadel

28. – 29. dubna 2001 v Lázních Toušeni

Benecko–Jilemnice (Manon Lescaut), **Jinonice** (My versus já), **Lázně Toušeň** (Jak se Mette chtěla stát královnou + O mlynáři Jankovi a Cecilce ze zámku), **Poniklá** (Jak vyloupit banku), **Suchdol nad Lužnicí** (Příhody havíře Vonáska *aneb* Když přišla kosa na kámen), **Uhřetěves** (Večer tříkrálový)

24. – 26. května 2002 v Litovli

Litovel (Lucerna + Inzerát + Škola základ života), **Štěpánov u Olomouce** (Poněkud ztracená princezna), **Zábřeh na Moravě** (Noc na Karlštejně)

—

III. Národní přehlídka sokolských ochotnických divadel

25. – 27. dubna, 17. a 24. května 2003 v Lázních Toušeni

Bozkov (A v tom zámku byla panna...) **Choceň** (Král 3.333), **Jilemnice – Benecko** (Poklad?! *aneb* Být jiný se neodpouští), **Lány** (Šedá eminence z Elsinoru *aneb* Hamlet trochu jinak), **Lázně Toušeň** (Dubová zátka), **Libochovice** (Manžel na

inzerát), **Litovel** (Limonádový Joe), **Mšeno** (Ze života hmyzu), **Nový Knín** (Na letním bytě), **Poniklá** (Vražedné dědictví), **Suchdol nad Lužnicí** (Kytice pro panenku), **Štěpánov u Olomouce** (Ženich pro čertici), **Uhřetěves** (Víkend), **Zvoleněves** (Království pro draka)

IV. Národní přehlídka sokolských ochotnických divadel

2. – 3. dubna 2005 v Boskovicích

Boskovice (Slavík k večeři), **Hošťálková** (Jak se zbavit Sněhurky), **Kyjovice ve Slezsku** (Past na myši), **Litovel** (Rychlé šípy), **Podivín** (Pamfilo a spol.), **Staré Město u Uherského Hradiště** (Katerinka – Kača), **Štěpánov u Olomouce** (Dívčí válka)

22. – 24. dubna 2005 v Lázních Toušeni

Bozkov (V tom našem kostelíčku), **Chlumeck nad Cidlinou** (Dalskabáty, hříšná ves *aneb* Zapomenutý čert), **Kunvald** (Zlý duch Lumpacivagabundus), **Lány** (Babinec + Entrtajneři), **Lázně Toušeň** (Svatební noc + Etudy), **Nový Knín** (Jedenácté přikázání), **Pyšely** (Malované na skle)

Divadlo pro děti

22. a 29. dubna 2006 v Lázních Toušeni

Benátky nad Jizerou (Začarovaná pohádka), **Chlumeck nad Cidlinou** (Kouzelný kvítek), **Lázně Toušeň** (Matěj a čarodějnice), **Poniklá** (Zkoušky čerta Belínka), **Suchdol nad Lužnicí** (Vodník Mařenka)

V. Národní přehlídka sokolských ochotnických divadel

30. března – 1. dubna 2007 v Boskovicích

Boskovice (Plešatá zpěvačka), **Choceň** (Žebrácká opera), **Kroměříž** (1 + 1 = 3), **Litovel** (Chramst! *aneb* Mejdan s Adélou), **Podivín** (Velice podivuhodný příběh ctnostné ženy z Efezu), **Staré Město u Uherského Hradiště** (Dámy a husaři)

*13. – 15. dubna, 19. května a 9. června 2007
v Lázních Toušeni*

Benátky nad Jizerou (Jak se Honza stal králem), **Benecko** (Lupenec, město zakleté), **Chlumec nad Cidlinou** (Sugar – Někdo to rád horké), **Lány** (Nebe na zemi), **Lázně Toušeň** (Lod'), **Mšeno** (Postel plná cizinců), **Nový Knín** (Dívčí válka), **Slatiňany** (Čas lásek), **Poniklá** (Krvavý román), **Předměřice nad Labem** (Švec a čert), **Pyšely** (Na správné adrese), **Zvoleněves** (Eureka)

VI. Národní přehlídka sokolských ochotnických divadel
4. – 5. dubna 2009 v Boskovicích

Boskovice (Zvonokosy), **Dalešice** (O Bedřišce a Kajetánovi *aneb* Jede, jede poštovský panáček), **Kyjovice ve Slezsku** (Dobývání princezny Turandot), **Lesonice** (Hrobka s vyhlídkou), **Litovel** (Už tu byla?), **Podivín** (Racek)

25. – 26. dubna a 23. – 24. května 2009 v Lázních Toušeni

Benátky nad Jizerou (Někde jinde *aneb* Jak to bylo s Rusalkou a Norbertem), **Česká Skalice** (Ženich pro čertici), **Choceň** (Prokletí rodu Baskervillů *aneb* Pozor, zlý pes!), **Chrast u Chrudimi** (O statečné Máně), **Lány** (S úsměvem jde všechno líp), **Lázně Toušeň** (Král jelenem), **Předměřice nad Labem** (Poněkud ztracená princezna), **Pyšely** (Náměstíčko), **Rokycany** (Začarováný les), **Slatiňany** (Commedia finita)



VI. NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA SOKOLSKÝCH OCHOTNICKÝCH DIVADEL BOSKOVICE – LÁZNĚ TOUŠEŇ 2009

K tisku připravil RNDr. Jan Králík, CSc.

Obálka MgA. Josef Jelínek

Vydala Česká obec sokolská v roce 2009

za přispění Ministerstva kultury České republiky

Vytiskly Tiskařské služby Rudolf Valenta

Náklad 600 kusů

